Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. WATHELET
представено на 26 ноември 2015 година[1]

Дела C-613/13 P, C-609/13 P, C-625/13 P, C-636/13 P и C-644/13 P

Европейска комисия
срещу
Keramag Keramische Werke GmbH и др. (C-613/13 P)
и
Duravit AG и др.
срещу
Европейска комисия (C-609/13 P)
и
Villeroy & Boch AG
срещу
Европейска комисия (C-625/13 P)
и
Roca Sanitario SA
срещу
Европейска комисия (C-636/13 P)
и
Villeroy & Boch SAS
срещу

Европейска комисия (C-644/13 P)

„Обжалване — Картели — Белгийски, германски, френски, италиански, нидерландски и австрийски пазар на оборудване за баня — Съгласуване на продажните цени и обмен на чувствителна търговска информация — Несъответствия между паралелни решения на Общия съд — Глоба — Тежест на нарушението — Недопускане на дискриминация“

1. С настоящото заключение ще разгледам съвкупно жалбите[2], първо, на Европейската комисия[3] срещу решение на Общия съд Keramag Keramische Werke и др./Комисия (T-379/10 и T-381/10, EU:T:2013:457, наричано по-нататък „решение Keramag“), второ, на Duravit AG, Duravit SA и Duravit BeLux SPRL/BVBA[4] срещу решение Duravit и др./Комисия (T-364/10, EU:T:2013:477, наричано по-нататък „решение Duravit“), трето, на Villeroy & Boch AG[5] и четвърто, на Villeroy &

1 — Език на оригиналния текст: френски.
2 — Вж. точка 5 от настоящото заключение.
3 — Става въпрос за дело Комисия/Keramag Keramische Werke и др. (C-613/13 P).
4 — Наричани по-нататък „Duravit и др.“ Това е дело Duravit и др./Комисия (C-609/13 P).
5 — А именно дело Villeroy & Boch AG/Комисия (C-625/13 P).

Boch SAS[6] срещу решение Villeroy & Boch Austria и др./Комисия (T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, EU:T:2013:455, наричано по-нататък „решение Villeroy & Boch Austria“), както и, пето, на Roca Sanitario SA[7] срещу решение Roca Sanitario/Комисия (T-408/10, EU:T:2013:440, наричано по-нататък „решение Roca Sanitario“).

2. Посочените съдебни решения се отнасят до Решение C(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. относно производство съгласно член 101 от ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП[8] (дело COMP/39092 — оборудване за баня, наричано по-нататък „спорното решение“).

3. Със спорното решение Комисията налага глоби в общ размер на 622 милиона евро на 17 производители на оборудване за баня поради участието им в единно и продължено нарушение на правото на конкуренция в сектора на оборудването за баня. Според Комисията тези предприятия редовно са участвали в антиконкурентни срещи в продължение на различни периоди между 16 октомври 1992 г. и 9 ноември 2004 г. на следните територии: Германия, Австрия, Белгия, Франция, Италия и Нидерландия. Комисията заключава, че съгласуването на годишните увеличения на цените и на други ценообразуващи елементи, както и оповестяването и обменът на чувствителна търговска информация, които тези предприятия са извършвали, представляват картел. Засегнатите от това нарушение продукти според Комисията са били крановете и фитингите, душ кабините и аксесоарите към тях, както и керамичните изделия (наричани по-нататък „трите подгрупи продукти“).

4. Вследствие на отделните решения на Общия съд, отнасящи се до спорното решение, са подадени цели четиринадесет жалби пред Съда[9].

5. В съответствие с искането на Съда и както е посочено в точка 1 по-горе, настоящото заключение ще бъде насочено върху две основания, намиращи се в сърцевината на пет от тези четиринадесет жалби. С посочените две основания се поставят под въпрос противоречивите преценки в някои решения на Общия съд[10], от една страна, и това дали този съд правилно е упражнил своето правомощие за пълен съдебен контрол[11], от друга страна. С оглед на това е ясно, че настоящото заключение ще може да предложи на Съда разяснения и в рамките на останалите жалби, в които се излагат аналогични проблеми.

I – Обстоятелства, предхождащи споровете, и спорното решение

6. Обстоятелствата, предхождащи споровете, са изложени в точки 1—26 от решение Keramag, точки 1—25 от решение Duravit, точки 1—19 от решение Villeroy & Boch Austria и точки 1—28 от решение Roca Sanitario. Те могат да бъдат обобщени по следния начин.

7. Със спорното решение Комисията установява, че е налице нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС в сектора на оборудването за баня.

6 — Тоест дело Villeroy & Boch SAS/Комисия (C-644/13 P).

7 — Става въпрос за дело Roca Sanitario/Комисия (C-636/13 P).

8 — За целите на настоящото заключение по-нататък ще се позовавам единствено на член 101 ДФЕС.

9 — А именно дела C-604/13 P, C-609/13 P, C-611/13 P, C-613/13 P, C-614/13 P, C-618/13 P, C-619/13 P, C-625/13 P, C-626/13 P, C-636/13 P, C-637/13 P, C-638/13 P, C-642/13 P и C-644/13 P.

10 — В дело Комисия/Keramag Keramische Werke и др. (C-613/13 P) — втората, третата и петата част от първото основание на Комисията, както и второто основание на Keramag и др. в насрещната им жалба; в дело Duravit и др./Комисия (C-609/13 P) — третото основание; в дело Villeroy & Boch AG/Комисия (C-625/13 P) — първото основание и втората част от второто основание, и накрая, в дело Villeroy & Boch SAS/Комисия (C-644/13 P) — първото и второто основание.

11 — Първата част от второто основание в дело Roca Sanitario/Комисия (C-636/13 P).

8. На 15 юли 2004 г. Masco Corp. и дъщерните му дружества, сред които Hansgrohe AG, което произвежда кранове и фитинги, и Hüppe GmbH, което произвежда душ кабини, уведомяват Комисията за наличието на картел в сектора на оборудването за баня и искат да бъдат освободени от глоби[12] или поне размерът на тези глоби да бъде намален. На 2 март 2005 г. Комисията приема условно решение за освобождаване от глоба на Masco Corp.

9. На 9 и 10 ноември 2004 г. Комисията извършва внезапни проверки в помещенията на няколко дружества и национални професионални сдружения, които осъществяват дейност в сектора на оборудването за баня. Между 15 ноември 2005 г. и 16 май 2006 г. тя изпраща искания за предоставяне на информация на няколко от тези дружества и сдружения. В периода от 15 ноември 2004 г. до 20 януари 2006 г. няколко предприятия искат да се ползват от освобождаването от глоби или намаляването на техния размер.

10. На 26 март 2007 г. Комисията приема изложение на възраженията („наричано по-нататък „изложението на възраженията“), което е изпратено на няколко предприятия, сред които са жалбоподателите по настоящите жалби.

11. От 12 до 14 ноември 2007 г. се провежда изслушване, в което участват тези жалбоподатели.

12. На 9 юли 2009 г. Комисията изпраща на няколко дружества, сред които са и някои от жалбоподателите по настоящите жалби, писмо с изложение на фактите, като привлича вниманието им върху някои доказателства, на които възнамерява да се основе, за да приеме окончателно решение. Между 19 юни 2009 г. и 8 март 2010 г. Комисията изпраща на няколко дружества допълнителни искания за предоставяне на информация.

13. На 23 юни 2010 г. Комисията приема спорното решение.

14. За да изчисли размера на глобата, наложена на всяко предприятие, Комисията се основава на Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“). Тя определя основния размер на глобата, като уточнява, че за всяко предприятие изчислението се основава на продажбите му по държава членка, умножени по броя на годините на участие в нарушението, установено във всяка държава членка и за засегнатата подгрупа продукти, така че се отчитал фактът, че някои предприятия са упражнявали дейността си само в определени държави членки или в една (или две) от трите подгрупи продукти.

А – Глобата на Keramag и др.

15. Що се отнася до тежестта на нарушението, Комисията определя коефициента на 15 %, като взема предвид четири критерия, а именно комбинираните пазарни дялове, естеството, географския обхват и извършването на нарушението.

16. Освен коефициента за умножение поради продължителността на нарушението, за да възпре въпросните предприятия да участват в практиките на тайни споразумения, каквито са тези, предмет на спорното решение, Комисията решава да увеличи с 15 % основния размер на глобата.

12 — На основание на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известие относно сътрудничеството от 2002 г.“).

17. След като определя основния размер, Комисията разглежда въпроса дали са налице отегчаващи или смекчаващи обстоятелства, които могат да обосноват коригирането на основния размер. Тя не приема никакво отегчаващо или смекчаващо обстоятелство и след прилагането на тавана от 10 % определя в размер на 57 690 000 EUR глобата, наложена на Keramag Keramische Werke GmbH и др. (наричано по-нататък „Keramag и др.“) (член 2, параграф 7 от спорното решение).

Б – Глобата на Duravit и др.

18. Що се отнася до тежестта на нарушението, Комисията определя коефициента на 15 %, като отчита четири критерия, а именно комбинираните пазарни дялове, естеството, географския обхват и извършването на нарушението. Освен коефициента за умножение поради продължителността на нарушението Комисията решава да увеличи с 15 % основния размер на глобата, за да възпре въпросните предприятия да участват в практиките на тайни споразумения, каквито са тези, предмет на спорното решение.

19. След като определя основния размер, Комисията не приема никакво отегчаващо или смекчаващо обстоятелство и след прилагането на тавана от 10 % определя в размер на 29 266 325 EUR глобата, наложена на Duravit и др. (член 2 от спорното решение).

В – Глобите на Villeroy & Boch AG и на Villeroy & Boch France

20. В член 1, параграф 1 от спорното решение Комисията санкционира Villeroy & Boch AG за участието му в единно нарушение от 28 септември 1994 г. до 9 ноември 2004 г. и дъщерните му дружества Villeroy & Boch Austria GmbH (наричано по-нататък „Villeroy & Boch Austria“), Villeroy & Boch Belgium и Villeroy и Boch SAS (наричано по-нататък „Villeroy & Boch France“) за участието им в същото нарушение в периоди от 12 октомври 1994 г. до 9 ноември 2004 г. най-рано.

21. В член 2, параграф 8 от спорното решение Комисията налага глоби, първо, на Villeroy & Boch в размер на 54 436 347 EUR, второ, солидарно на Villeroy & Boch и на Villeroy & Boch Austria в размер на 6 083 604 EUR, трето, солидарно на Villeroy & Boch и на Villeroy & Boch Belgium в размер на 2 942 608 EUR, и четвърто, солидарно на Villeroy & Boch и на Villeroy & Boch France в размер на 8 068 441 EUR. Следователно общият размер на глобите, наложени на Villeroy & Boch AG и дъщерните му дружества, възлиза на 71 531 000 EUR.

Г – Глобата на Roca Sanitario

22. В член 1, параграф 3 от спорното решение Комисията установява, че Roca Sanitario и двете разглеждани негови дъщерни дружества са нарушили член 101, параграф 1 ДФЕС, като са участвали във Франция и Австрия в продължавано споразумение или в съгласувани практики в сектора на оборудването за баня.

23. Съгласно член 2, параграф 4 от спорното решение Комисията налага на Roca Sanitario глоба в размер на 17 700 000 EUR солидарно с Laufen Austria и глоба в размер на 6 700 000 EUR солидарно с Roca France. Комисията освен това налага на Laufen Austria индивидуално глоба в размер на 14 300 000 EUR поради участието му в нарушението в периода, предхождащ придобиването на групата Laufen от Roca Sanitario.

II – Производството пред Общия съд и обжалваните решения

A – Keramag и др.

24. На 8 септември 2010 г. Keramag и др. подават жалби за отмяна на спорното решение (дела T-379/10 и T-381/10). По дело T-379/10 са изтъкнати седем, а по дело T-381/10 — девет основания.

25. Общият съд отхвърля по-голямата част от основанията, но уважава първата и третата част от третото основание на Keramag и др. по дело T-381/10[13]. Като приема, че Комисията погрешно е счела, от една страна, че дружествата Allia SAS и Produits Céramiques de Touraine SA (PCT) са участвали в нарушението, и от друга страна, че дружеството Pozzi Ginori е участвало в него между 10 март 1996 г. и 14 септември 2001 г., при все че участието на последното е доказано надлежно единствено за периода между 14 май 1996 г. и 9 март 2001 г., Общият съд отменя въпросната част от член 1, параграф 1, точка 6 от спорното решение.

26. Що се отнася до намаляването на глобите, като отчита частичното приемане на третото изложено от Keramag и др. основание, Общият съд отменя член 2, параграф 7 от спорното решение „доколкото общият размер на [наложената] глоба[…] […] надвишава 50 580 701 EUR“ (точка 2 от диспозитива), или намаление от 7 109 299 EUR.

Б – Duravit и др.

27. На 2 септември 2010 г. Duravit и др. подават жалба за отмяна на спорното решение, като изтъкват девет основания. Първите шест основания са насочени към отмяната на спорното решение и съответно са изведени, както следва: първото, от неспазване на изискванията за доказване на нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС; второто, от една страна, от нарушение на правото на защита на Duravit и др. и от друга страна, от грешка в преценката, що се отнася до твърдяното участие на Duravit и др. в мултипродуктов картел в сектора на оборудването за баня; третото, от грешка в преценката, що се отнася до твърдяното участие на Duravit и др. в нарушение на правилата за конкуренция в сектора на керамичните изделия в Германия; четвъртото, от грешка в преценката, що се отнася до твърдяното участие на Duravit и др. в съгласуване относно цените в Белгия и във Франция; петото, от грешка в преценката, що се отнася до квалифицирането на разглежданите практики като единно и продължено нарушение, и шестото, от нарушение на правото на изслушване поради продължителността на административната процедура между изслушването на Duravit и др. и приемането на спорното решение.

28. Седмото основание е изведено от незаконосъобразността на член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), и на Насоките от 2006 г. и съдържа две възражения за незаконосъобразност.

29. Осмото и деветото основание са насочени към намаляване на размера на глобата и съответно са изведени, както следва: осмото — от неотчитане, с оглед определянето на основания размер на глобата, на по-малката тежест на участието им, спрямо тази на останалите участници, в оспореното нарушение; и деветото — от непропорционалния характер на окончателния размер на наложената им глоба вследствие на прилагането на тавана от 10 %.

13 — Седемте изложени по дело T-379/10 основания по същество са идентични с петте първи и с осмото и деветото основание по дело T-381/10, като Общият съд възпроизвежда номерирането на основанията, съдържащи се в последното дело.

30. В точка 339 от решение Duravit Общият съд приема, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като е заключила, че Duravit и др. са участвали в оспореното нарушение на територията на Италия, Австрия и Нидерландия. Вследствие на това в точки 352—357 от решението си Общият съд уважава частично исканията, имащи главно за цел частичната отмяна на спорното решение.

31. Що се отнася до исканията, представени при условията на евентуалност, насочени към намаляване на размера на наложената на Duravit и др. глоба, в точки 376 и 384 от това решение Общият съд, на първо място, не приема по същество основанията, с които Duravit и др. изтъкват, че методът за изчисление на основния размер на глобата не спазва принципите на равно третиране и на персонализиране на наказанията и че окончателният размер на наложената им глоба е непропорционален и неравностоен.

32. На второ място, Общият съд приема в точки 385 и 386 от решение Duravit, че на основание на неговото правомощие за пълен съдебен контрол не е обосновано да намали размера на глобата от 29 266 325 EUR, наложена на Duravit и др., и че този размер представлява подходяща санкция с оглед на продължителността и тежестта на разглежданото нарушение.

B – Villeroy & Boch AG

33. На 8 септември 2010 г. Villeroy & Boch AG подава пред Общия съд жалба за отмяна на спорното решение в частта, в която то се отнася до това предприятие, или, при условията на евентуалност, за намаляване на размера на наложените му глоби (дело T-374/10).

34. Предприятието изтъква, че Комисията неправилно е квалифицирала установеното нарушение като единно, комплексно и продължено и че, при условията на евентуалност, като е направила това, тя е нарушила задължението за мотивиране, като не е разграничила достатъчно точно разглежданите пазари. Villeroy & Boch AG изтъква също, че за трите подгрупи продукти то не е извършило никакво нарушение в Германия.

35. Villeroy & Boch AG поддържа също, че не може да носи отговорността за антиконкурентното поведение на Ucosan BV — едно от дъщерните му дружества, тъй като последното е действало самостоятелно на пазара. В това отношение Villeroy & Boch AG посочва, че в тежест на управителя — учредител на Ucosan BV, договорно е била предвидена окончателната отговорност за сделките и че той е бил единственият отговорен за маркетинга и продажбите.

36. Според Villeroy & Boch AG Комисията погрешно е счела, че то е участвало в картел на австрийския пазар. Всъщност в качеството си на предприятие майка то не можело да се счита за отговорно за извършеното от Villeroy & Boch Austria нарушение, тъй като европейската съдебна практика относно отговорността на дружеството майка за антиконкурентно поведение на изцяло притежавано дъщерно дружество противоречала по-специално на принципите на законност на престъплението и наказанието и на презумпцията за невиновност. Освен това Villeroy & Boch AG изтъква липсата на доказателства за нарушение в Австрия.

37. Накрая, Villeroy & Boch AG оспорва наличието на нарушение във Франция, Белгия и Италия, както и солидарния характер на глобите.

38. Според Общия съд Комисията не е доказала, че Villeroy & Boch AG е участвало в посоченото единно нарушение преди 12 октомври 1994 г. (вж. точка 321 от решение Villeroy & Boch Austria). Произтичащата от тази констатация частична отмяна на член 1, параграф 1 от спорното решение при все това остава без последици, що се отнася до изчислението на размера на глобата, наложена на Villeroy & Boch AG в член 2, параграф 8 от това решение. Всъщност според Общия съд за целите на въпросното изчисление Комисията при всички положения взела предвид участието на Villeroy & Boch AG в нарушение едва след 12 октомври 1994 г.

Г – Villeroy & Boch France

39. На 8 септември 2010 г. Villeroy & Boch France подава пред Общия съд жалба за отмяна на спорното решение в частта, в която то се отнася до това предприятие, или, при условията на евентуалност, за намаляване на размера на наложените му глоби (дело T-382/10). Общият съд отхвърля жалбата на Villeroy & Boch France в нейната цялост.

Д – Roca Sanitario

40. На 8 септември 2010 г. Roca Sanitario подава пред Общия съд жалба за отмяна на спорното решение в частта, в която то се отнася до това предприятие, или, при условията на евентуалност, за намаляване на размера на наложените му глоби.

41. В подкрепа на исканията си за частична отмяна на това решение Roca Sanitario по същество изтъква шест основания. Първото, второто и петото основание се отнасят до търсенето на отговорност от Roca Sanitario за антиконкурентното поведение, в което са упреквани дъщерните му дружества. Петото основание по-специално се отнася до определянето на периода, за който Roca Sanitario може да носи отговорност за действията на Laufen Austria. Третото основание е изведено от нарушение на правото на защита. Четвъртото се отнася до изчисляването на размера на глобата, наложена солидарно на Roca Sanitario и Laufen Austria. Шестото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране при определянето на основния размер на глобите.

42. Освен това Roca Sanitario изтъква два довода в подкрепа на исканията си, насочени, при условията на евентуалност, към намаляване на размера на глобите. Първият довод е изведен от по-малката тежест на нарушението, за което се търси отговорност от него, спрямо тази на нарушението, извършено от други участници в картела. С втория довод Roca Sanitario иска да ползва всяко намаление на размера на глобата, което евентуално би било предоставено на дъщерните му дружества от Общия съд, разглеждащ паралелните им жалби.

43. Тъй като с решението си, постановено по жалбата на Roca France, Общият съд намалява размера наложената солидарно на това предприятие и на Roca Sanitario глоба поради грешка, допусната от Комисията при преценката на доказателствата, представени от Roca France в подкрепа на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, той уважава втория довод, изтъкнат от Roca Sanitario в подкрепа на исканията на последното при условията на евентуалност. Поради това Общият съд намалява размера на глобата, наложена на Roca Sanitario солидарно с Roca France, с 6 %, или с 402 000 EUR. Този съд отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

III – По жалбите

44. Всички страни са изслушани в съдебното заседание от 10 септември 2015 г.

А – Дело Комисия/Keramag Keramische Werke и др.

1. По жалбата: само втората, третата и петата част от първото основание

а) Втората част от първото основание (Общият съд не е разгледал искането на Roca France за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер)

i) Кратко резюме на доводите на страните

45. *Комисията* поддържа, че след като погрешно е установил, че изявлението на American Standard Inc. (наричано по-нататък „Ideal Standard“), направено в рамките на искането му по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., трябва да бъде потвърдено от друго доказателство, Общият съд неправилно се е въздържал да разглежда изявлението на Roca France, придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер и — при все че го е разгледал в други решения, постановени в същия ден, от същите съдии и по повод на същия картел — немотивирано е отхвърлил каквато и да е негова доказателствена стойност за потвърждаване на изявлението на Ideal Standard, при това само посредством препратка към откъса от спорното решение, в който се прави обобщение на отговора на Roca France на изложението на възраженията.

46. За сметка на това *Keramag и др*. поддържат най-общо следното: i) Комисията не съобразила естеството на съдебния контрол, като счела, че Общият съд не може да прави различни заключения в отделни дела, при положение че изтъкнатите доводи и приведените доказателства са различни; ii) тя се позовала на недопустими доказателства, които не били приложени към преписката по тяхното дело и които следователно не можело да бъдат привеждани срещу тях; iii) Комисията изопачила доказателства по преписката, като поддържала, че решенията по паралелните дела се отнасят до същите доказателства, докато изтъкнатите от Комисията материали не били част от преписката по въпросното дело, и iv) с искането си Съдът да отмени решението на Общия съд, като се позовава на доказателства, приведени по други дела, Комисията всъщност искала Съдът да накърни правото на защита на Keramag и др.

47. По-нататък, що се отнася конкретно до втората част, Keramag и др. поддържат, че Общият съд не следва да разглежда изявлението на Roca France, направено в рамките на процедурата за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, тъй като Комисията не приложила този материал към преписката. Що се отнася до отговора на Roca France на изложението на възраженията, Общият съд не допуснал грешка, като се е позовал на релевантните откъси от спорното решение. Накрая, нямало изопачаване на доказателствата в случая, тъй като ставало въпрос за различни доказателства, разисквани по различен начин, в отделни решения.

ii) Преценка

48. Най-напред по подобие на Комисията ще изтъкна едно основно противоречие между решение Keramag, от една страна, и три други съдебни решения, постановени срещу същото спорно решение в същия ден и от същите съдии по отношение на същите факти и доказателства.

49. В решение Keramag Общият съд се въздържа да разгледа изявлението на Roca France, придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, като следователно отхвърля каквато и да е негова доказателствена стойност за потвърждаване на изявлението на Ideal Standard, докато в решения Villeroy & Boch Austria, Duravit и Roca постановява друго:

— всъщност в решение Villeroy & Boch Austria Общият съд приема, че антиконкурентните обсъждания по време на срещата на Association française des industries de céramique sanitaire (Френско сдружение на отраслите на керамичните изделия за баня, наричано по-нататък „AFICS“) от 25 февруари 2004 г. са надлежно доказани. В това отношение той се позовава на двете отправени от Ideal Standard и Roca France искания за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, които се потвърждават взаимно, и прилага своята съдебна практика, съгласно която едно искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да бъде потвърдено от друго такова искане [14];

— в решение Duravit Общият съд стига до същото заключение, а

— в решение Roca този съд постановява намаляване на глобата на Roca с 6 %, тъй като то е имало съществен доказателствен принос, като е доказало, че са се състояли антиконкурентни обсъждания по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., тоест същия компонент от нарушението като този, разглеждан в настоящата жалба [15].

50. Така стигам до анализа на двата довода на Комисията.

– Първи довод: пропускът на Общия съд да вземе предвид изявлението на Roca France, придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер Преглед на съдебната практика

51. В този контекст следва да се припомни, че жалбоподател може да изтъкне в своята жалба, че Общият съд не е спазил правните норми и общите принципи относно доказателствената тежест или процесуалните правила във връзка с доказателствата [16].

52. След това, решението на Общия съд трябва да бъде мотивирано в достатъчна степен, за да може Съдът да го преразгледа [17].

14 — Потвърждаването не трябва непременно да се основава на документи, датиращи от времето на настъпване на фактите. Няколко изявления могат да бъдат достоверни, ако се потвърждават взаимно. Вж. в това отношение решения Lögstör Rör/Комисия (T-16/99, EU:T:2002:72, т. 45—47), Bolloré и др./Комисия (T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 и T-136/02, EU:T:2007:115, т. 168) и Polimeri Europa/Комисия (T-59/07, EU:T:2011:361, т. 55). Потвърждаването с друго изявление по силата на искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да е достатъчно, ако въпросното изявление е направено по независим начин и ако „основните аспекти“ съвпадат. Вж. в това отношение решение Total Raffinage Marketing/Комисия (T-566/08, EU:T:2013:423, т. 74) (срещу което жалбата е отхвърлена: решение Total Marketing Services/Комисия, C-634/13 P, EU:C:2015:614).

15 — Решение Roca/Комисия (T-412/10, EU:T:2013:444, т. 198 и 239, наричано по-нататък „решението Roca“). Същия ден Общият съд постановява и решение, разширяващо ползването от това намаление и по отношение на дружеството майка на Roca France (дело Roca Sanitario/Комисия, T-408/10, EU:T:2013:440, т. 213).

16 — В областта на правото на конкуренция вж. по-специално решения Hüls/Комисия (C-199/92 P, EU:C:1999:358, т. 64 и 65) или Technische Unie/Комисия (C-113/04 P, EU:C:2006:593, т. 111—113 и 161). Вж. също решение Комисия/Brazzelli Lualdi и др. (C-136/92 P, EU:C:1994:211, т. 66 и 81), определения San Marco/Комисия (C-19/95 P, EU:C:1996:331, т. 39) и AIUFFASS и AKT/Комисия (C-55/97 P, EU:C:1997:465, т. 25), решения Somaco/Комисия (C-401/96 P, EU:C:1998:208, т. 54) и Schröder и др./Комисия (C-221/97 P, EU:C:1998:597, т. 22—24).

17 — Решение Съвет/de Nil и Impens (C-259/96 P, EU:C:1998:224, т. 32).

53. Освен това „[в]ъпросът дали мотивите на едно решение на Общия съд са противоречиви или непълни, е правен въпрос, който като такъв може да бъде разгледан в производството по обжалване пред Съда“ [18].

54. Основанието, изведено от непълното разглеждане на фактите, също се счита за допустимо на етапа на производството по обжалване [19], като правен въпрос представлява и това дали е бил налице погрешен прочит на обжалвания акт от страна на Общия съд, който е открил в акта нещо, несъдържащо се в него, или го е цитирал неточно. В този случай Общият съд би допуснал грешка при прилагане на правото, като замени мотивите на този акт със свои собствени [20].

55. В решение Aalborg Portland и др./Комисия (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 381—385) например Съдът приема, че „Общият съд е изключил от изчислението на наложените на Ciments français глоби оборота на неговите испански и гръцко дъщерни дружества, тъй като е доказано, че то все още не ги е контролирало към момента, в който става отговорно за съставляващото нарушението поведение. Общият съд освен това приема, че през 1990 г. Ciments français е преустановило всяко спорно поведение. […] От самото решение относно Ciment обаче е видно, че Ciments français поема контрола над CCB през 1990 г., тоест през същата година, през която получава контрол над своите испански и гръцко дъщерни дружества. […] *поради това Общият съд е допуснал явна грешка, установима при прочита на документ, какъвто е решението относно Ciment, която е била очевидна от самото начало в основата на обсъжданията*“ (курсивът е мой).

56. Освен това в решение PKK и KNK/Съвет (C-229/05 P, EU:C:2007:32, т. 37—54) Съдът приема, че „[с]ледователно съдържащата се в точка 35 от обжалваното определение констатация, че „според показанията на г-н [Osman] Ocalan, съдържащи се в приложение към жалбата, конгресът на PKK обяв[ил] нейното разпускане“, е неточна и противоречи на декларацията на г-н Osman Ocalan, на която въпросната констатация се основава. […] Освен това съдържащото се в точка 37 от обжалваното определение изявление, според което „жалбоподателите не само че не доказват правото на г-н [Osman] Ocalan да представлява PKK, но твърдят обратното, а именно че последната вече не съществува“, *не се подкрепя от доказателствата, с които разполага [Общият] съд*. […] *Следователно фактическите констатации в точки 35 и 37 от обжалваното определение са неточни и изопачават доказателствата, представени пред [Общия] съд*. Ето защо четвъртото правно основание е обосновано“ (курсивът е мой).

57. Освен това в решение Industrias Químicas del Vallés/Комисия (C-326/05 P, EU:C:2007:443, т. 60—69) съгласно заключението на Съда „следва да се приеме, че фактическите констатации, посочени в точки 94 и 104 от обжалваното съдебно решение, според които Комисията по никакъв начин не била променила позицията си относно необходимостта жалбоподателят да представи „пълно досие“ в подкрепа на своето заявление за вписване на металаксила, са неточни и съставляват изопачаване на доказателства, представени пред [Общия] съд“.

18 — Решение Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Комисия (C-105/04 P, EU:C:2006:592, т. 71). Вж. също решения Baustahlgewebe/Комисия (C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 25), Somaco/Комисия (C-401/96 P, EU:C:1998:208, т. 53), Cubero Vermurie/Комисия (C-446/00 P, EU:C:2001:703, т. 20), BEI/Hautem (C-449/99 P, EU:C:2001:502, т. 45), Aristrain/Комисия (C-196/99 P, EU:C:2003:529, т. 40 и 41), както и Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия (C-404/04 P, EU:C:2007:6, т. 90). За случаите на отмяна поради липсата на мотиви вж. например решения Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, EU:C:2002:582, т. 428), Белгия/Комисия (C-197/99 P, EU:C:2003:444, т. 130), както и International Power и др./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P и C-180/01 P, EU:C:2003:534, т. 121).

19 — В този смисъл и по аналогия вж. решения Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, EU:C:2002:582, т. 392—405), Chassagne/Комисия (T-253/06 P, EU:T:2008:386, т. 57) и Michail/Комисия (T-50/08 P, EU:T:2009:457, т. 50).

20 — В това отношение вж. решение DIR International Film и др./Комисия (C-164/98 P, EU:C:2000:48, т. 43—48). За дела, по които Общият съд е направил погрешен прочит на обжалвания акт, вж. също решения Белгия/Комисия (C-197/99 P, EU:C:2003:444, т. 58—67) и International Power и др./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P и C-180/01 P, EU:C:2003:534, т. 156).

58. Накрая, както изтъква генералният адвокат Mischo [21], „[с]ъгласно постоянната съдебна практика в рамките на жалба по принцип не може да се оспорва направена от Общия съд фактическа констатация. Този принцип при все това допуска като изключение случая, в който констатацията е опорочена от явна грешка в преценката. *Такъв по-специално е случаят, когато констатацията на Общия съд на даден факт е в противоречие с преписката*“ (курсивът е мой).

Анализ

59. Според мен е важно да започна анализа с цялостен цитат на точки 112—121 от решение Keramag, тъй като те съдържат констатации на Общия съд относно извършеното в рамките на AFICS нарушение.

„112 В това отношение от таблица Д, съдържаща се в съображение 1223 от [спорното] решение[…], е видно, че Комисията е приела наличието на действително участие на PCT и Allia в установеното на френския пазар нарушение с продължителност от осем месеца, съответстващо на периода от 25 февруари до 9 ноември 2004 г., въз основа на присъствието им на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.

113 Освен това от съображения 556 и 590 от [спорното] решение[…] е видно, че заключението на Комисията, съгласно което по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. производителите на керамични изделия са съгласували минималните си цени за продуктите от нисък клас, се основава на четири доказателства, а именно, първо, отговора на Duravit на изложението на възраженията (съображение 584 от [спорното] решение[…]), второ, искането на Ideal Standard по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. (съображение 583 от [спорното] решение[…]), трето, таблица, предоставена от последното в приложение към искането му по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. (съображение 588 от [спорното] решение[…]) и, четвърто, искането на Roca [France] по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. (съображение 556 от [спорното] решение[…]).

114 Именно в светлината на цитираната в точки 95—108 по-горе съдебна практика следва да се разгледат последователно тези отделни доказателства, за да се прецени по-специално доказателствената им стойност.

115 На първо място, що се отнася до изявлението на Duravit в отговор на изложението на възраженията, с което изявление то потвърждава, че по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. са се състояли обсъждания относно минималните цени, следва да се отбележи — както Комисията потвърждава това в отговор на поставен от Общия съд въпрос в съдебното заседание — че това изявление не е предоставено на жалбоподателите в хода на административната процедура. Освен това следва да се установи, че това изявление не се упоменава в изпратеното до жалбоподателите писмо с изложение на фактите от 9 юни 2009 г.

116 Съгласно съдебната практика, след като даден документ не е бил предоставен на засегнатото предприятие, при положение че въз основа на него Комисията е направила изводи, съдържащата се в документа информация не може да бъде използвана в рамките на производството (вж. в този смисъл решение […] AKZO/Комисия, C-62/86, [EU:C:1991:286], т. 21). От това следва, че документът не може да се счита за надлежно

21 — Вж. заключението му по дело IPK/Комисия (C-433/97 P, EU:C:1999:133, т. 36). Генералният адвокат се позовава на решение Комисия/Brazzelli Lualdi и др. (C-136/92 P, EU:C:1994:211).

доказателствено средство, що се отнася до производството (вж. в този смисъл решение […] AEG-Telefunken/Комисия, 107/82, [EU:C:1983:293], т. 27). Следователно изявлението на Duravit [и др.] не може да се счита за доказателствено средство срещу жалбоподателите.

117 На второ място, що се отнася до изявленията на Ideal Standard, направени в рамките на искането му по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., следва да се припомни, че съгласно цитираната в точка 105 по-горе съдебна практика, ако не бъде подкрепено от други доказателства, направеното от обвинено в участие в картел предприятие изявление, за което някои от останалите обвинени предприятия твърдят, че е невярно, не може да се счита за достатъчно доказателство за извършване на нарушението.

118 В случая обаче от [спорното] решение[…] е видно, че изявленията на Ideal Standard относно срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. са оспорени. Така в съображение 585 от това решение Комисията посочва, че Villeroy & Boch и Allia са счели, че съгласуването на минималните цени, по-специално в рамките на въпросната среща, не е доказано. Поради това следва да се приеме, че изявленията на Ideal Standard сами по себе си не могат да представляват достатъчно доказателство за антиконкурентното естество на проведените по време на тази среща обсъждания.

119 На трето място, що се отнася до таблицата, предоставена от Ideal Standard в приложение към искането му по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., Общият съд отбелязва, че в нея се съдържат четири графи, озаглавени съответно „mini“, „maxi“, „IS“ и „Porcher“, като под абревиатурата „IS“ се разбира „Ideal Standard“, а знакът „Porcher“ е регистриран като марка, чийто притежател е Ideal Standard. Следва обаче да се приеме, че таблицата не е с обозначена дата и в нея не е посочено нищо, което да може да я свърже със срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. или с антиконкурентни обсъждания. По-специално, в таблицата не се упоменават имена на конкуренти, нито минимални или максимални цени, които тези конкуренти е трябвало да прилагат. Поради това не може надлежно да се потвърди, както прави Комисията в писмената си защита, че таблицата представлява писмено доказателство, потвърждаващо определянето на цените по време на тази среща, както е описано от Ideal Standard в изявленията му в рамките на искането му по силата на това известие.

120 На четвърто място, по отношение на искането на Roca [France] по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., следва да се отбележи, че в съображение 586 от [спорното] решение[…] самата Комисия посочва, че макар в това искане Roca [France] да потвърждава най-общо обмена на минимални цени в рамките на AFICS между 2002 г. и 2004 г., това предприятие твърди — що се отнася по-специално до срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. — че описанието, направено от Ideal Standard на съгласуването на минималните цени по време на тази среща, не е потвърдено от други предприятия, подали искане по силата на въпросното известие. Поради това следва да се приеме, че при липсата на подкрепящи ги доказателства Комисията не е можела да се основе на изявленията на Roca [France], в рамките на искането му по силата на посоченото известие, за да докаже, че по време на срещата е било установено съгласуване на минималните цени.

121 С оглед на всички гореизложени съображения жалбоподателите правилно упрекват Комисията, че е направила извод за участието на Allia и PCT в антиконкурентни действия по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. Поради това първата част от третото основание следва да бъде уважена като обоснована“.

60. В точка 1 от диспозитива на решение Keramag Общият съд отменя член 1, параграф 1, точка 6 от спорното решение, поради това че в него Комисията прави извод за участието на Allia SAS и PCT в нарушение, свързано с картел на френския пазар между 25 февруари 2004 г. и 9 ноември 2004 г. Макар в точка 2 от диспозитива Allia SAS и PCT да не са упоменати

изрично, глобата е намалена така, че да отразява точка 326 от решение Keramag [22].

61. В цитираните по-горе точки от решение Keramag не се излагат ясно причините, поради които Общият съд е пропуснал да вземе предвид изявлението на Roca France, придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

62. Считам (подобно на Комисията), че Общият съд вероятно е приел за достатъчно да се позове на съображение 586 от спорното решение, обобщаващо отговора на Roca France на изложението на възраженията [23], и да не вземе предвид изявлението на това предприятие, придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

63. Този отговор на Roca на изложението на възраженията обаче не е част от преписката. Поради това следва да се установи дали Общият съд е можел да отмени част от спорното решение, като се позове на документ, който не се съдържа в преписката.

64. Съгласно постоянната съдебна практика „Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които [Общият] съд е приел в подкрепа на тези факти. Щом тези доказателства са били редовно събрани, общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са били спазени, само [Общият] съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на представените му доказателства“ [24]. Следователно „освен в случай на изопачаване на посочените доказателства“ тази преценка не представлява „правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда“ [25].

65. Също така е вярно, че съгласно съдебната практика „съдът [на Съюза] следва да реши дали е необходимо представянето на даден документ, в зависимост от обстоятелствата по спора, в съответствие с разпоредбите на Процедурния правилник, приложими по отношение на събирането на доказателства. Що се отнася до Общия съд, [съгласно] неговия Процедурен правилник искането за представяне на документи е част от събирането на доказателства, което този съд може да разпореди на всеки етап от производството“ [26].

66. Освен това съгласно съдебната практика [27] „[в] това отношение Общият съд самостоятелно преценява евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела. Наличието или липсата на доказателствен характер на материалите по делото попада в обхвата на неговата самостоятелна преценка на фактите, която […] остава извън

22 — „На второ място, колкото до член 2, параграф 7 от [спорното] решение[…], първо, предвид извода, направен в точка 325 [от решението], член 2, параграф 7, букви г) и д) следва да бъде отменен, поради това че с него се налага глоба от 4 579 610 EUR, солидарно на Allia и Sanitec Europe, и глоба от 2 529 689 EUR, солидарно на PCT, Allia и Sanitec Europe. Следователно общият размер на наложената на жалбоподателите глоба от 57 690 000 EUR, както е определен в член 2, параграф 7 от [спорното] решение[…], трябва да бъде отменен, поради това че превишава 50 580 701 EUR (тоест: 57 690 000 EUR – 4 579 610 EUR – 2 529 689 EUR)“.

23 — В това съображение се посочва също, че Roca France потвърждава „обмена […] на информация в рамките на AFICS относно минималните цени“ и се добавя, че Roca France „се опитва да дискредитира потвърдителното изявление на Ideal Standard“ (жалба на Комисията, бележка под линия 20).

24 — Вж. по-специално решение Baustahlgewebe/Комисия (C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 24). Вж. също решение Комисия/Brazzelli Lualdi и др. (C-136/92 P, EU:C:1994:211, т. 66) и определение San Marco/Комисия (C-19/95 P, EU:C:1996:331, т. 40), решение Blackspur DIY и др./Съвет и Комисия (C-362/95 P, EU:C:1997:401, т. 29), както и заключението на генералния адвокат Léger по дело Baustahlgewebe/Комисия (C-185/95 P, EU:C:1998:37, т. 105).

25 — Вж. по-специално решения New Holland Ford/Комисия (C-8/95 P, EU:C:1998:257, т. 26) и Glencore и Compagnie Continentale/Комисия (C-24/01 P и C-25/01 P, EU:C:2002:642, т. 65).

26 — Решение Corus UK/Комисия (C-199/99 P, EU:C:2003:531, т. 67). Вж. също решения Комисия/ICI (C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 49 и 50), Salzgitter/Комисия (C-182/99 P, EU:C:2003:526, т. 41), Aristrain/Комисия (C-196/99 P, EU:C:2003:529, т. 67), както и Ensidesa/Комисия (C-198/99 P, EU:C:2003:530, т. 28).

27 — Решение Ismeri Europa/Сметна палата (C-315/99 P, EU:C:2001:391, т. 19). Вж. също решение Glencore и Compagnie Continentale/Комисия (C-24/01 P и C-25/01 P, EU:C:2002:642, т. 77 и 78), както и определение L/Комисия (C-230/05 P, EU:C:2006:270, т. 45—49).

контрола на Съда в рамките на производството по обжалване, *освен в случай на изопачаване на представените на Общия съд доказателства или когато от съдържащите се в преписката документи проличава неточност на фактическите констатации на последния*“ (курсивът е мой).

67. Освен това, както многократно се припомня в съдебната практика, „преценката на доказателствата от страна на Общия съд, които са представени пред него, не представлява, освен в случай на изопачаването им, правен въпрос, който подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване“ [28], или още „Съдът следователно не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които [Общият] съд е приел в подкрепа на тези факти. Всъщност, щом тези доказателства са били редовно събрани, общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са били спазени, само [Общият] съд може да преценява значението, което трябва да бъде придадено на представените му доказателства. Следователно освен в случай на изопачаване на посочените доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда“ [29].

68. Правото на Съда да осъществява контрол на фактите, установени от Общия съд, се прилага единствено що се отнася до „материалната неточност на тези факти, установени въз основа на събраните по делото доказателства, до изопачаването на доказателствата, до тяхната правна квалификация и до проверката дали са били спазени правилата във връзка с доказателствената тежест и събирането на доказателствата“ [30].

69. Накрая, като пример за контрола на Съда в този контекст, съгласно решение Activision Blizzard Germany/Комисия (C-260/09 P, EU:C:2011:62, т. 57) „контролът на Съда при преценката на това [...] основание, изведено от изопачаване на съдържанието на [разглежданите в това дело] факсове, се ограничава до проверка дали Общият съд *не е надхвърлил явно границите на разумната преценка*, като е установил въз основа на последните участието на CD-Contact Data в незаконосъобразно споразумение, целящо ограничаване на паралелната търговия изобщо. Ето защо в случая Съдът не трябва да извършва самостоятелна преценка дали Комисията надлежно е установила участието в такова споразумение и по този начин е изпълнила в съответствие с правилата относно тежестта на доказване задължението си да докаже съществуването на нарушение на нормите на конкурентното право, *а следва да определи дали, като е приел, че случаят е именно такъв, Общият съд е тълкувал посочените факсове по начин, който явно противоречи на техния текст*, което не е така“ (курсивът е мой).

70. Може да се направи полезен паралел между настоящото дело и решение Ufex и др./Комисия (C-119/97 P, EU:C:1999:116). В последното Съдът приема, че „[т]ъй като жалбоподателите изрично са поискали от [Общия] съд да разпореди представянето на въпросното писмо, той е допуснал грешка при прилагане на правото по отношение на понятието за злоупотреба с власт, като постановява, без да си осигури средствата за разглеждането на писмото, че то не представлява достатъчна улика“ (точка 109); че „[с]ледва да се отбележи, че [Общият] съд не е можел да отхвърли искането на жалбоподателите да разпореди представянето на документ, очевидно релевантен за решаването на спора, с мотива че този документ не е бил приложен към преписката и че нищо не позволява да се потвърди неговото съществуване“ (точка 110); както и че „следва да се установи произтичащото от точка 113 от обжалваното [в това дело] решение, че жалбоподателите са посочили автора, адресата и датата на писмото, чието представяне искат. След излагането на тези елементи пред [Общия] съд той не е можел да се ограничи до отхвърлянето на твърденията на страните поради липсата на достатъчно

28 — Определение NDC Health/IMS Health и Комисия (C-481/01 P(R), EU:C:2002:223, т. 88).

29 — Решение Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Комисия (C-105/04 P, EU:C:2006:592, т. 69 и 70).

30 — Sumitomo Metal Industries et Nippon Steel/Комисия (C-403/04 P, EU:C:2007:52, т. 39).

доказателства, тъй като от него е зависело — чрез уважаването на искането на жалбоподателите да разпореди представянето на документи — да отстрани неяснотата, която е било възможно да е налице по отношение на точността на тези твърдения, или да обясни причините, поради които такъв документ не е можел, при всички положения и каквото и да е съдържанието му, да бъде релевантен за решаването на спора“ (точка 111).

71. Според мен цитираната в предходните точки съдебна практика не означава, че Общият съд може да се позовава на отразени в един и обобщени в друг документ изявления, за да отмени решение, без да е разполагал с въпросните изявления, нито да ги е разгледал — а именно отговора на Roca France на изложението на възраженията.

72. Освен това въпросният отговор не се съдържа в преписката по делото и не е бил предоставен на жалбоподателите в първоинстанционното производство [31].

73. Така Съдът е постановил, „от една страна, че по общо правило принципът на състезателност предполага правото на страните в процеса да се запознаят с представените пред съда доказателства и становища и да ги обсъдят[[32]], и от друга страна, че би било нарушение на основен принцип на правото, ако съдебното решение се основава върху факти и документи, с които страните или само една от тях не са се запознали и по които не са били в състояние да вземат отношение“ [33].

74. Всъщност, „за да бъдат изпълнени изискванията, свързани с правото на справедлив процес, е необходимо страните да са се запознали и да могат да обсъждат в състезателно производство както фактическите, така и правните обстоятелства, които са от решаващо значение за изхода на спора“ [34].

75. Правото на защита е основно право, което е неразделна част от общите принципи на правото, за чието спазване следи Съдът [35]. Зачитането на правото на защита в провежданото пред Комисията производство, чийто предмет е налагането на глоба на дадено предприятие за нарушение на правилата на конкуренция, изисква на заинтересованото предприятие да е била предоставена възможност да изложи надлежно своето становище относно действителното съществуване и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията основава твърдението си за нарушение на Договора [36]. Това право е залегнало в член 41, параграф 2, букви а) и б) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

76. Следователно фактът, че в точка 120 от решение Keramag Общият съд е направил изводи за наличието на обобщение в спорното решение на доводите на Roca France, съдържащо се в отговора на последното на изложението на възраженията, без да ги разгледа пряко и посредством неговото изявление, придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, е в противоречие с принципа на спазване на правото на защита и

31 — Вж. точка 11, буква б) от писмения отговор на Keramag и др.

32 — Решение Varec (C-450/06, EU:C:2008:91, т. 47).

33 — Решения Snupat/Haute Autorité (42/59 и 49/59, EU:C:1961:5, Rec. стр. 101, 156), Plant и др./Комисия и South Wales Small Mines (C-480/99 P, EU:C:2002:8, т. 24), както и Corus UK/Комисия (C-199/99 P, EU:C:2003:531, т. 19). Вж. също решение Комисия/Ирландия и др. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 52).

34 — Решение Комисия/Ирландия и др. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 56).

35 — Решение Aalborg Portland и др./Комисия (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 64). Вж. също решения Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 61) и Solvay/Комисия (C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 51 и сл.).

36 — Решение Aalborg Portland и др./Комисия (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 66).

води до неизпълнение на задължението за мотивиране. Впрочем, както отбелязва Комисията, ако Roca France не беше оказало помощ на Комисията, както Общият съд установява това в точка 120 от решение Keramag, нямаше да е задължително това предприятие да получи намаляване на глобата в решение Roca Sanitario.

77. Противно на становището на Общия съд (в което се загатва за изменение на изразените от Roca France позиции), считам, че Roca France се е стремяло да сведе до минимум доказателствената стойност на изявленията на Ideal Standard, за да увеличи доказателствения принос на своите изявления.

78. Това тълкуване не е само мое и на Комисията по настоящото дело. То е в съответствие и с изводите на Общия съд в решение Roca — дело, в което впрочем Общият съд разглежда отговора на Roca France на изложението на възраженията като такъв, тъй като този документ изцяло е част от материалите по преписката (което не е така в настоящия случай), както и изявленията на това предприятие, направени по силата на освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер.

79. Това тълкуване се налага още повече, ако следва да се отреди по-голяма тежест на решението, постановено по делото, в което са разгледани въпросните документи — част от преписката, в сравнение с решение, постановено по дело, в което тези документи или не са били разгледани от Общия съд, или дори не са били част от преписката.

80. При един по-задълбочен прочит на решение Roca обаче е видно, че съгласно приетото от Общия съд в него представените от Ideal Standard доказателства са били непълни, за да се установи наличието на нарушение, докато Roca France е имало „съществен доказателствен принос“ с изявленията си, направени по силата на освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер (точки 197—202). В следващите точки (точка 203 и сл.) Общият съд разглежда въпроса дали има противоречие между изявлението на Roca France по силата на освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер и отговора му на изложението на възраженията и в точка 210 приема, че „споменатите в съображение 586 от [спорното] решение обстоятелства, посочени от Комисията в писмените ѝ изявления, не дават основание да се направи извод, че жалбоподателят е дискредитирал информацията, която сам е предоставил. От една страна, както от [спорното] решение, така и от писмените изявления на Комисията всъщност следва, че жалбоподателят е потвърдил, че в рамките на AFICS, по-специално през 2004 г., е имало обсъждания на минималните цени на керамичните изделия от нисък клас, което не е оспорено. От друга страна, вярно е, че жалбоподателят е поставил под съмнение доказателствената стойност и на изявлението на Ideal Standard за срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., и на представения от Ideal Standard документ в подкрепа на изявлението му. Трябва обаче да се приеме, че с това си действие жалбоподателят е изложил пред Комисията единствено доводи, с които се опитва да покаже, че представените от Ideal Standard доказателства не са достатъчни, за да се докаже извършеното във Франция нарушение през 2004 г., свързано с керамичните изделия, като целта му е да докаже, че представената от жалбоподателя информация във връзка с молбата му да бъде намалена глобата е била необходима на Комисията, за да установи въпросното нарушение, и че тя следователно има съществен доказателствен принос“.

81. Поради това изложените в решение Keramag и решение Roca France изводи относно изявленията на Roca са в явно противоречие помежду си.

82. Ето защо Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отменил частично спорното решение чрез позоваване на документ, който не се съдържа в преписката и от който впрочем е извел други заключения в паралелно дело, по което този документ се е съдържал в преписката и е бил предмет на задълбочени разисквания.

83. Остава да се разгледа въпросът дали Общият съд погрешно е приел в същата точка 120 от своето решение Keramag, че „[п]оради това следва да се установи, че при липсата на доказателства, които ги потвърждават, Комисията не е можела да се позове на изявленията на Roca [France] в рамките на искането му по силата на известието [за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер], за да докаже, че е било установено съгласуване на минималните цени по време на тази среща“.

84. Най-напред ще призная, че въпреки израза „поради това“ не виждам връзката между позоваването в съображение 586 от спорното решение и невъзможността Комисията да се основе на изявленията на Roca France, придружаващи искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

85. След това, в точка 197 от решение Roca Общият съд постановява, че „*без предоставената от [Roca France] информация Комисията е нямало да може да докаже*, въз основа само на представените от Ideal Standard доказателства във връзка с молбата му да бъде намалена глобата, свързаното с керамичните изделия нарушение, извършено във Франция през 2004 г.“ (курсивът е мой).

86. Освен това в решения Duravit (точка 324) и Villeroy & Boch Austria (точки 289 и 290) Общият съд изрично упоменава изявлението на Roca France по силата на освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер като едно от съвкупността от доказателствата, *които му позволяват да заключи, че нарушението, свързано с керамичните изделия във Франция, е установено*. В тези две решения Общият съд приема, че Ideal Standard и Roca France взаимно потвърждават изявленията си [37].

87. Всъщност при понятието за потвърждаване не се разглежда непременно положение, при което е налице едно и също доказателство два или три пъти. Въпросът е по-скоро да има две или три различни части на един „пъзел“, които се сглобяват и така разкриват картината в нейната цялост.

88. Поради това, и то не е изненадващо, в решения Villeroy & Boch Austria, Duravit и Roca Общият съд е установил, че изявление по силата на освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да бъде потвърдено от друго такова. В решение Keramag обаче този съд дори не е разгледал доказателствената стойност на изявлението на Roca France, нито степента, в която то потвърждава изявлението на Ideal Standard, като единствено е направил препратка към едно изречение от резюмето на отговора на Roca France на изложението на възраженията (при все че този документ дори не е бил част от преписката по делото).

89. От гореизложеното ще направя два извода.

90. Първо, считам (подобно на Комисията), че решението на Общия съд е опорочено от липсата на мотиви, от една страна, поради това че той не е разгледал доказателствената стойност на изявлението на Roca France, и то при положение че въпросното изявление е определящо доказателство в решения Villeroy & Boch Austria, Duravit и Roca, и от друга страна, че вместо подобно разглеждане той е упоменал извън контекста едно резюме (съдържащо се в спорното решение) на отговора на Roca France на изложението на възраженията (впрочем тълкувано различно в решение Roca).

37 — Поне по отношение на продуктите „от нисък клас“, като се има предвид, че заключенията на Комисията се отнасят именно до тези продукти. Вж. последното изречение от съображение 590 от спорното решение.

91. Според мен Общият съд не е можел да се позове без мотиви на съдебната практика, която му разрешава да не разглежда стойността на лишени от релевантност доказателства[38], тъй като в три паралелни решения този съд е приел, че въпросното доказателство е изцяло релевантно.

92. Второ, съгласен съм с Комисията, че изявлението на Общия съд, съдържащо се в точка 120 от решение Keramag — съгласно което изявление по силата на освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер не може да потвърди друго — също е опорочено от грешка при прилагане на правото, тъй като в три паралелни дела този съд за сметка на това правилно приема, че изявление за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да бъде потвърдено от друго, и прави извода, че изявленията на Ideal Standard и Roca France се потвърждават взаимно (поне що се отнася до продуктите „от нисък клас“).

– Втори довод: противоречивите мотиви в решения Keramag и др., от една страна, и Villeroy & Boch Austria, Duravit и Roca, от друга Преглед на съдебната практика

93. Вярно е, че съгласно съдебната практика[39] „задължението за Общия съд да мотивира решенията си не може *по принцип* да води до това да му налага да обоснове възприетото по едно дело разрешение спрямо възприетото по друго разглеждано от него дело, макар то да се отнася до същото спорно решение. В това отношение Съдът вече е приел, че ако адресат на решение реши да подаде жалба за отмяна, съдът на Съюза е сезиран само във връзка с отнасящите се до този адресат части от решението. За разлика от това, частите от решението, които се отнасят до други адресати, не се обхващат от предмета на спора, който съдът на Съюза следва да реши“ (курсивът е мой).

94. Също съгласно съдебната практика[40] „контролът на Съда при преценката на основание, изведено от изопачаване на доказателство, се ограничава до проверка дали Общият съд не е надхвърлил *явно* границите на разумната му преценка, като се е основал на това доказателство, за да установи участието в картел. Ето защо Съдът не трябва да извършва самостоятелна преценка дали Комисията надлежно е установила участието в такова споразумение и по този начин е изпълнила в съответствие с правилата относно тежестта на доказване задължението си да докаже съществуването на нарушение на нормите на конкурентното право, а следва да определи дали, като е приел, че случаят е именно такъв, Общият съд е тълкувал доказателството по начин, който *явно* противоречи на текста на това доказателство“ (курсивът е мой).

Анализ

95. Смятам, че Общият съд „е надхвърлил явно границите на разумната преценка“ на доказателство, като го е разгледал по коренно различен начин в паралелни дела, свързани с едно и също нарушение и решение.

96. Освен това ще отбележа, че според Съда именно „по принцип“ „задължението за Общия съд да мотивира решенията си […] не може по принцип да води до това да му налага да обоснове възприетото по едно дело разрешение спрямо възприетото по друго разглеждано от него дело, макар то да се отнася до същото спорно решение“, което предполага възможността за изключителни положения, при които съдебната практика в областта на противоречивите мотиви, като цяло прилагаща се спрямо мотивирането, изложено в *едно и също решение*, трябва да се приложи и спрямо противоречиви мотиви, изложени в паралелни решения. Считам, че случаят по настоящото дело е такъв.

38 — Решение Dorsch Consult/Съвет и Комисия (C-237/98 P, EU:C:2000:321, т. 50 и 51).

39 — Решение Team Relocations и др./Комисия (C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 66 и цитираната съдебна практика).

40 — Решение Siemens и др./Комисия (C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, EU:C:2013:866, т. 44 и цитираната съдебна практика).

97. Всъщност жалбите, разглеждани в настоящото заключение, се отнасят до едно доста необичайно положение. Комисията е установила единно, продължено и комплексно нарушение[41], обхващащо няколко държави членки и три класа продукти (керамични изделия, душ кабини и кранове и фитинги). При все това в четири съдебни решения по отношение на едни и същи съображения от спорното решение и на точно същите факти и същата съвкупност от доказателства Общият съд е направил две диаметрално противоположни заключения. В три решения (решения Villeroy & Boch Austria, Duravit и Roca) нарушението на AFICS според този съд е установено, докато той е постановил обратното в решение Keramag, и то въз основа на едно и също доказателство, прието в първите три решения и отхвърлено в четвъртото, като при това без мотивиране на това различие.

98. Това ме води до извода, че тълкуването на отговора на Roca France и позоваването на отговора му на изложението на възраженията, направени по дело Keramag, изопачават съдържащите се в преписката доказателства.

99. Тази грешка при прилагане на правото се причислява към останалите такива, оказали определящо влияние върху изхода на делото (Общият съд не е мотивирал липсата на разглеждане на искането на Roca France за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, отменил е спорното решение въз основа на несъдържащ се в преписката документ и е постановил, че изявление по силата на освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер не може да потвърждава друго изявление).

100. Поради това втората част от първото основание на Комисията следва да бъде уважена.

б) Третата част от първото основание (Общият съд погрешно счел, че таблицата, предоставена от Ideal Standard в приложение към искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, сама по себе си доказвала наличието на антиконкурентни договори, без да разгледа обясненията относно тази таблица)

101. Комисията поддържа, че в нарушение на постоянната съдебна практика Общият съд е тълкувал изискването за потвърждаване на доказателствата много ограничително, що се отнася до гореупоменатата таблица, свързана със срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.

102. Keramag и др. от своя страна считат, че Общият съд е разгледал таблицата правилно и че Комисията не е дала обяснения, които да могат да подкрепят извода, че предметът на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. са били антиконкурентните обсъждания.

103. Най-напред ще отбележа, че Общият съд отказва да приеме тази таблица като писмено доказателство, потвърждаващо определянето на цените в рамките на посочената среща на AFICS от 25 февруари 2004 г., както е описано от Ideal Standard в изявленията, придружаващи искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер (вж. точка 119 от решение Keramag), тъй като тя „не е с обозначена дата“, „в нея не е посочено нищо, което да може да я свърже със срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. или с антиконкурентни обсъждания“ и „не се упоменават имена на конкуренти, нито минимални или максимални цени, които тези конкуренти е трябвало да прилагат“.

41 — Вж. в това отношение *Riley*, D. Revisiting the Single and Continuous Infringement of Article 101: The Significance of Anic in a New Era of Cartel Detection and Analysis. — World Competition Law and Economics Review, Kluwer, 3/2014, vol. 37, p. 293—318.

104. В решение Salzgitter Mannesmann/Комисия (C-411/04 P, EU:C:2007:54, т. 47) Съдът потвърждава подхода на Общия съд в решението, предмет на обжалване, а именно че „доказателство с анонимен произход като документа „ключ за разпределение“ не би могло само по себе си да установи съществуването на нарушение на общностното право на конкуренцията“ и че „следва да се смята, че […] доказателства[та] могат взаимно да засилят ефекта си“.

105. Всъщност потвърждаващите доказателства могат да бъдат елементи, които макар и сами по себе си да не доказват наличието на нарушение, могат да бъдат в подкрепа на други доказателства, като например искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

106. В същото това решение Salzgitter Mannesmann/Комисия (C-411/04 P, EU:C:2007:54, т. 44—50) съгласно постановеното от Съда дори анонимният произход на документа не е достатъчен, за да го лиши от доказателствена стойност, ако произходът, вероятната дата на изготвянето и съдържанието му могат да бъдат определени с достатъчна степен на сигурност [42]. Впрочем, дори и при липсата на подпис върху документ обясненията, дадени от предприятието, чийто сътрудник е съставил документа, трябва да бъдат взети предвид [43].

107. В настоящия случай Общият съд не е взел под внимание дадените от Ideal Standard обяснения във връзка с обстоятелствата по съставянето на тази таблица, нейния автор, дата и пр., при все че тя е била съставена от свидетел на събитията, в пряка връзка с тях — толкова фактори, които по принцип засилват достоверността ѝ [44].

108. Поради това считам (подобно на Комисията), че с налагането на неразумни и твърде строги изисквания по отношение на доказателствата, взети поотделно, и във всички случаи, за цялостното им разглеждане, Общият съд лишава от всякакъв смисъл съществуващата съдебна практика относно възможността за взаимното им потвърждаване.

109. Ето защо смятам, че като е поставил изискването тази таблица сама по себе си да докаже наличието на нарушение, без да вземе предвид останалите доказателства и обяснения (тези, съдържащи се в искането на Ideal Standard за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер), Общият съд е нарушил задължението си за мотивиране.

110. Този извод се подкрепя от факта, че от преценката на същото доказателство по паралелното дело Duravit произтича съвсем различен извод, а именно за доказателствения характер на тази таблица. Следователно, ако Общият съд беше разгледал въпросните обяснения — както правилно е направил това в решение Duravit — изходът по настоящото дело щеше да е различен.

111. От това следва, че третата част от първото основание на Комисията трябва да бъде уважена.

42 — Решение Shell/Комисия (T-11/89, EU:T:1992:33, т. 86). Вж. също решения Cimenteries CBR и др./Комисия (T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, EU:T:2000:77, т. 901), Groupe Danone/Комисия (T-38/02, EU:T:2005:367, т. 288), FNCBV и др./Комисия (T-217/03 и T-245/03, EU:T:2006:391, т. 124; по което е отхвърлена жалбата: решение Coop de France bétail et viande и др./Комисия, C-101/07 P и C-110/07 P, EU:C:2008:741), както и Total Raffinage Marketing/Комисия (T-566/08, EU:T:2013:423, т. 81) (вж. точка 14 от настоящото заключение).

43 — Вж. например решение Lafarge/Комисия (T-54/03, EU:T:2008:255, т. 369 и 373), в което Lafarge оспорва доказателствената стойност на анонимна записка без адресат. Общият съд взема предвид дадените от Gyproc обяснения относно автора на записката и условията при съставянето ѝ.

44 — Вж. по-специално решения Ensidesa/Комисия (C-198/99 P, EU:C:2003:530, т. 312), Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Комисия (T-5/00 и T-6/00, EU:T:2003:342, т. 181) и JFE Engineering и др./Комисия (T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, EU:T:2004:221, т. 207).

в) Петата част (Общият съд не направил цялостна преценка)

112. *Комисията* изтъква, че като не е разгледал няколко доказателства (по-специално месечните таблици с поверителни числови данни за продажбите или изявлението на г-н Ligné) и като е приложил прекалено строги изисквания по отношение на доказателствата, които в действителност е разгледал, Общият съд не ги е преценил цялостно, както е бил длъжен да направи съгласно постоянната съдебна практика.

113. *Keramag и др.* отбелязват, че са изтъкнали изявлението на г-н Ligné, за да докажат липсата на съответствие между исканията на Ideal Standard за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, и че въпросното изявление при всички положения е ирелевантно с оглед на спорното решение. Те поддържат, че липсата на разглеждане на някои доказателства, по-специално на онези от тях, които са ирелевантни, не означава, че Общият съд не е направил цялостно разглеждане.

114. Според мен Общият съд действително не е разгледал дали наличието на антиконкурентно поведение може да бъде изведено от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно, могат да представляват доказателство за нарушение [45].

115. Като не е разгледал няколко релевантни доказателства и в точка 119 от решение Keramag е изискал изтъкната като потвърждаващо доказателство таблица относно антиконкурентна среща да бъде с отбелязана дата и да съдържа имената на конкурентите, както и упоменаването на минималната и максималната цена, Общият съд всъщност е изискал подобна таблица сама по себе си да представлява доказателство, достатъчно да докаже наличието на нарушение.

116. Съдът обаче съвсем ясно приема, че отделните доказателства за картел обикновено са фрагментарни и откъслечни.

117. Съдът припомня, че „за да се установи съществуването на нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, е необходимо Комисията да представи сериозни, точни и съответстващи доказателства […]. Същевременно всяко от представените от последната доказателства не трябва непременно да отговаря на тези критерии по отношение на всеки елемент на нарушението. Достатъчно е съвкупността от изтъкнатите от посочената институция улики, разгледани като цяло, да отговаря на това изискване […]. Следователно, дори и да се предположи, че нито един от различните елементи на разглежданото нарушение, разглеждан поотделно, не съставлява забранено от член 81, параграф 1 ЕО споразумение или съгласувана практика, […] подобен извод не е пречка посочените елементи, разгледани в тяхната съвкупност, да съставляват такова споразумение или такава практика […]. Всъщност, […] като се има предвид, че забраната за участие в антиконкурентни практики и споразумения, както и санкциите, които могат да бъдат наложени на нарушителите, са общоизвестни, в рамките на антиконкурентните практики и споразумения дейностите обикновено се развиват скрито, срещите се провеждат тайно, най-често в трета държава, и свързаната с тях документация е сведена до минимум. От това следва, че дори Комисията да открие документи, удостоверяващи по категоричен начин неправомерно установяване на контакт между операторите, като например доклади от среща, тези документи обикновено са само фрагментарни и откъслечни, поради което често се оказва необходимо някои подробности да бъдат възстановени по дедуктивен път. Следователно в повечето случаи съществуването на антиконкурентна практика или споразумение трябва да бъде логически изведено от определени съвпадения и улики, които при липсата на друго смислено обяснение взети заедно могат да представляват доказателство за нарушаване на правилата на конкуренцията“ [46].

45 — Решение Aalborg Portland и др./Комисия (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 55—57).

46 — Решение Knauf Gips/Комисия (C-407/08 P, EU:C:2010:389, т. 47—49).

118. Въздействието на тази грешка върху изхода на делото се потвърждава от факта, че в три паралелни решения Общият съд се е произнесъл по различен начин.

119. Като е пропуснал да разгледа дали доказателствата, анализирани цялостно, могат взаимно да засилят ефекта си[47], Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране.

120. От това следва, че поради същите причини, които обосновават и приемането на третата част, петата част от първото основание също трябва да бъде уважена.

121. Ето защо предлагам на Съда да отмени решение Keramag[48].

г) Последици от отмяната на решение Keramag от страна на Съда

122. Гореизложеното доказва, че съвкупността от приведените в решение Keramag доказателства е относително ограничена, но тъй като Съдът има предимството да разполага с няколко други решения на Общия съд, в които подробно са разгледани тези доказателства, считам, че принципът за процесуална икономия изисква самият Съд да се произнесе по жалбата за отмяна, подадена от Keramag и др. в първоинстанционното производство.

123. В нея по същество те поддържат, че направеният в съображения 556 и 590 от обжалваното решение извод, съгласно който Allia и PCT са съгласували минималните си цени за продуктите от нисък клас по време на среща, организирана на 25 февруари 2004 г. в рамките на AFICS, се основава на доказателства, които са или недопустими, или ненадеждни, непотвърдени и непълни.

124. Както обаче стана ясно по-горе, за разлика от решение Keramag, по което Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото в анализа на настъпилите в рамките на AFICS събития, този съд правилно постановява в решение Villeroy & Boch Austria (точка 286), че „[в] съображение 556 от това решение Комисията посочва, че разполага с доказателства, позволяващи да се установи участието на членовете на AFICS в обсъждания за съгласуване на цените, едва считано от провеждането на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. В съображение 572 от [спорното] решение Комисията посочва, че според Ideal Standard участниците в тази среща са стигнали до извода, че минималните им цени са твърде ниски и че следва да ги повишат, по-специално като увеличат с 3 % каталожните си цени. В съображение 573 от [спорното] решение[…] Комисията уточнява, че тази информация е потвърдена от Roca [France]. В съображение 574 от въпросното решение Комисията установява, че участниците са обменили поверителна информация относно цените и продажбите след тази среща“.

125. Първо, Общият съд постановява в точка 287 от посоченото решение, че „що се отнася до довода на Villeroy & Boch и Villeroy & Boch France, съгласно който Комисията не е привела никакво доказателство, потвърждаващо участието на Villeroy & Boch France в трите срещи на AFICS, провели се през 2004 г. (вж. приложение 11 от [спорното] решение[…]), той следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Всъщност, както е видно от съображения 572 и 573 от [спорното] решение[…], Комисията се основава на изявленията на Ideal Standard и Roca [France], за да докаже участието на Villeroy & Boch France в тези срещи“.

47 — Решение Salzgitter Mannesmann/Комисия (C-411/04 P, EU:C:2007:54, т. 47).

48 — Обръщам внимание на Съда, че с жалбата си Комисията не оспорва изводите от дело Keramag, вследствие на които леко е намалена степента на участие на Pozzi Ginori в нарушението на италианския пазар (точка 245 от решение Keramag), като тези изводи впрочем не оказват никакво въздействие върху размера на глобата (точки 337 и 338 от това решение).

126. Второ, съгласно точка 288 от това решение „трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни доводите на Villeroy & Boch и Villeroy & Boch France, съгласно които Комисията не е доказала надлежно наличието на незаконните обсъждания по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., тъй като се е основала на неясни и противоречиви устни изявления, направени a posteriori — нещо, което Комисията освен това признавала в [спорното] решение[…]“.

127. По-нататък, в точка 289 от посоченото решение Общият съд припомня, че „[в]същност, макар от съдебната практика да е видно, че оспореното от дадена страна изявление на бенефициер на цялостно или частично намаление на глоби трябва да бъде потвърдено[49], нищо не пречи подобно потвърждение да може да произтича от свидетелските показания на друго участвало в картела предприятие, при все че последното също се е възползвало от намаляване на глобите. Това потвърждение доказва и провеждането на обсъждания на минималните цени, като тези обсъждания се упоменават в протокола от срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.“.

128. Освен това в точка 290 от посоченото решение след анализ на изявленията на Roca France и Ideal Standard (вследствие на който се прави изводът, че първото е по-неясно и по-нюансирано от второто) Общият съд заключава, че „[т]ова обаче не подлага под съмнение констатацията, че свидетелските показания на Roca [France] по същество потвърждават периода, мястото, участниците и предмета на незаконните обсъждания, като всъщност явяващи се точка в дневния ред. При това положение следва да се установи, че изявлението на Ideal Standard, както е потвърдено от това на Roca [France], надлежно доказва разглежданите незаконни обсъждания“.

129. В точка 293 от посоченото решение Общият съд добавя, че „макар Комисията да не се основава на [направеното от Duravit изявление в рамките на искането му за намаляване на глобата по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г.] в [спорното] решение[…], също така е вярно, че за разлика от твърдяното от Villeroy & Boch и Villeroy & Boch France, Duravit също потвърждава изявлението на Ideal Standard, що се отнася до съдържанието на незаконните обсъждания, „вероятно“ проведени на 25 февруари 2004 г.“.

130. Накрая, в точка 295 Общият съд потвърждава, че „изявленията на Ideal Standard и Roca [France] са достатъчни да се установи наличието на нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС […], произтичащо от участието в срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.“.

131. Следователно за нуждите на настоящата жалба гореизложеното се прилага mutatis mutandis в случая на Keramag и др. и е достатъчно да се отхвърли — както Общият съд прави това в решения Villeroy & Boch Austria и Duravit — жалбата на Keramag и др. за отмяна, що се отнася до събитията, настъпили в рамките на AFICS.

2. По насрещната жалба (по второто основание)

132. Второто основание от насрещната жалба по същество се отнася до два взаимосвързани елемента: от една страна, твърдяно изопачаване на фактите и от друга, твърдяно несъответствие с решение Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449, известно още като „решение Ideal Standard“, наричано по-нататък „решение Wabco“).

49 — Решение JFE Engineering и др./Комисия (T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, EU:T:2004:221, т. 219).

а) Изопачаване на фактите?

133. Keramag и др. поддържат при условията на евентуалност, че направената в точка 289 от решение Keramag констатация, съгласно която в изложението на възраженията се съдържат достатъчно сведения, за да позволят на Keramag и др. „да се запознаят с точност с поведението, в което Pozzi Ginori е упреквано“, съвсем очевидно представлява изопачаване на съдържанието на изложението на възраженията, което може да доведе до обжалване.

134. Те изтъкват, че — както само се посочва в точка 277 от изложението на възраженията, че Pozzi Ginori е присъствало на някои срещи, по време на които са настъпили „антиконкурентните действия“, но че *естеството* на тези действия не е посочено в изложението на възраженията — Общият съд не може да счита последното като достатъчно точно. Направената в точка 289 от решение Keramag констатация („в точка 277 от изложението на възраженията Комисията посочва на вниманието на жалбоподателите естеството на действията [по време на срещите на групата Michelangelo], установени от Комисията, тяхната честота, точната дата на тяхното настъпване, както и доказателствата, с които тя разполага“, така че изложението на възраженията е позволило на Keramag и др. да „се запознаят с точност с поведението, в което Pozzi Ginori е упреквано“) пряко противоречала с тази за уместния характер на същия откъс от изложението на възраженията по дело Wabco и др., което само по себе си указвало изопачаване на фактите.

135. Ще установя (подобно на Комисията), че Keramag и др. не са посочили никакво доказателство, за което се предполага, че е изопачено, и фактически признават, че в точка 288 от решение Keramag Общият съд правилно припомня съдържанието на точка 277 от изложението на възраженията. Следователно те просто искат Съдът да преразгледа тази точка.

136. При всички положения, при все че Keramag и др. се опитват да се основат на решение на Съда Archer Daniels Midland/Комисия (C-511/06 P, EU:C:2009:433), като поддържат, че Общият съд не е приложил развития в това решение правен критерий, за да прецени възможността на Keramag и др. надлежно да се защитят, този довод не може да бъде приет. Всъщност антиконкурентните действия са описани в точки 256 и 393—400 от въпросното изложение и с отговора си на него Keramag и др. доказват, че напълно са разбрали „естеството“ на разглежданите антиконкурентни действия. Твърдяната непълнота на изложението на възраженията следователно не е могла да окаже никакво въздействие върху производството.

б) Несъответствие между решения Keramag и Wabco?

137. Keramag и др. поддържат, че Общият съд е направил извод за достатъчния характер на изложението на възраженията по отношение на нарушението в сектора на керамичните изделия в Италия, като се е основал на противоречиви мотиви, както и че не е мотивирал по подходящ начин решението си в това отношение. Те изтъкват, че преценката на изложението на възраженията, що се отнася до срещите на групата Michelangelo в паралелното дело Wabco, противоречи на тази в настоящото дело. Според Keramag и др. изложението на възраженията трябва да е с идентичен за всички адресати обхват.

138. При всички положения изводът на Общия съд бил опорочен от непълни мотиви, тъй като не било възможно да се проверят причините, поради които преценката на степента на подробности, съдържаща се в същата точка от същото изложение на възраженията, се налагало да бъде различна по дело Keramag, от една страна, и по дело Wabco, от друга.

139. Keramag и др. считат, че подобно различие, свързано с изложението на възраженията, е нарушило правото им на защита, тъй като изборът на защитната им стратегия вероятно е щял да бъде различен, ако са били уведомени по подходящ начин за обвиненията срещу тях. Съгласно поддържаното от тях фактът, че в изложението на възраженията не са посочени обвиненията, отправени срещу Sanitec Europe и Pozzi Ginori, е оказал въздействие върху защитата им и върху спорното решение. Според Keramag и др. от това следва, че въпросното решение трябва да бъде изцяло или частично отменено, поради това че в него се прави извод, че Sanitec Europe и Pozzi Ginori носят отговорност за нарушение в сектора на керамичните изделия в Италия, както и че вследствие на това глобата трябва да бъде отменена или намалена. Те добавят, че спорното решение е щяло да бъде различно, ако не е било нарушено правото им на защита, като уточняват, че само поради това нарушение при всички положения се налага отмяната на въпросното решение, дори и без оглед на това обстоятелство.

140. В рамките на жалбата на Комисията (точки 93 и 96 от настоящото заключение) вече стана ясно, че съгласно съдебната практика [50] „задължението за Общия съд да мотивира решенията си не може *по принцип* да води до това да му налага да обоснове възприетото по едно дело разрешение спрямо възприетото по друго разглеждано от него дело, макар то да се отнася до същото спорно решение“ (курсивът е мой). Уточних, че използването на израза „по принцип“ от страна на Съда обосновава възможността съдебната практика в областта на противоречивите мотиви, като цяло прилагаща се спрямо мотивирането, изложено в едно и също решение — *при изключителни обстоятелства* — да се приложи и спрямо мотиви, изложени в две или повече решения, постановени по паралелни дела, отнасящи се до едно и също нарушение и решение.

141. За разлика от посоченото в жалбата на Комисията обаче смятам, че такива изключителни обстоятелства не съществуват в насрещната жалба.

142. Независимо от факта, че доводът на Keramag и др. относно решение Wabco е неточен, доколкото не се посочва откъсът от това решение, на който доводът им следва да се основе, достатъчно е да се установи, че не е налице несъответствие между изводите на Общия съд в двете решения. Всъщност контекстът, в който Общият съд анализира достатъчния характер на точка 277 от изложението на възраженията, и разглежданите въпроси са изцяло различни в двете дела. Първо, както отбелязва Комисията, по дело Wabco става въпрос за възможността мълчанието да се тълкува като равностойно на признание за антиконкурентно действие, а не за това дали изложението на възраженията е с достатъчен характер, за да позволи на Keramag и др. да упражнят правото си на защита. Второ, за разлика от Wabco, Pozzi Ginori не запазва мълчание по твърденията, свързани със срещите на групата Michelangelo в Италия.

143. При всички положения ще отбележа, че Keramag и др. не са привели никакво доказателство, което са можели да изтъкнат, ако „естеството на антиконкурентните действия“, извършвани по време на срещите Michelangelo, е било уточнено по друг начин. При тези условия доводите на Keramag и др. почиват на предположения и са неоснователни.

144. Поради това второто основание от насрещната жалба следва да бъде отхвърлено като недопустимо и при всички положения, като неоснователно.

Б – Дела Duravit и др./Комисия (третото основание), Villeroy & Boch AG/Комисия (първото и второто основание), Villeroy & Boch Belgium/Комисия (първото и второто основание)

145. Смятам, че в тези дела Съдът може достатъчно накратко да направи изводи за отмяната на решение Keramag, както и за предложението, което отправям към Съда, самият той да даде решение по жалбата на Keramag и др.

50 — Решение Team Relocations и др./Комисия (C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 66 и цитираната съдебна практика).

146. Всъщност доводите на Duravit и др., Villeroy & Boch AG и Villeroy & Boch SAS по принцип са само другата страна на доводите на Комисията в жалбата ѝ срещу решение Keramag. Както обаче обясних, именно в решение Keramag е неправилно събирането на доказателствата. По същите доказателства и за разлика от поддържаното от жалбоподателите, в решения Duravit и Villeroy & Boch Austria няма изопачаване на мотивите, нито липсва мотивиране. Следователно основанията относно тези доказателства са недопустими и вследствие на заключението ми по жалбата Комисия/Keramag Keramische Werke и др. всичко, което би могло да се свърже с неравно третиране в различните дела, отпада ipso facto, без да се предопределя, че този довод е могъл да бъде допустим.

147. Следователно единствено при условията на евентуалност — тъй като е такава ролята на генералния адвокат — ще разгледам по-долу тези дела по-подробно.

1. Дело Duravit и др./Комисия (по третото основание)

148. *Duravit и др.* изтъкват, че Общият съд няколко пъти явно е изопачил съдържанието на преписката, поради което е допуснал грешки при прилагане на правото и е нарушил принципи, признати при събирането на доказателствата.

149. От четиринадесетте изтъкнати от Duravit и др. изопачавания на доказателствата седмото и дванадесетото (относно точки 213 и 312 и сл. от решението на Общия съд) сочат за различна преценка на Общия съд на същите доказателства по разглежданото и по паралелни дела.

150. Според *Комисията* следва да се отхвърли всяко от твърденията за изопачаване или защото те се основават на погрешно разбиране на решение Duravit, или тъй като отчасти с това основание Duravit и др. всъщност целят да постигнат преразглеждане на фактите, без да е било доказано явно тяхно изопачаване от страна на Общия съд.

151. В съответствие с искането на Съда анализът на това основание в настоящото заключение ще се ограничи до това дали изводите на Общия съд по някои доказателства, преценени различно в други дела, могат да бъдат възприети в това дело (а именно единствено седмото и дванадесетото изопачаване, твърдени от Duravit и др.).

152. Duravit и др. посочват, че Общият съд е направил различна преценка на едни и същи доказателства в настоящото и в паралелни дела (решения Keramag и Villeroy & Boch Austria), що се отнася по-специално до съдържанието и вземането предвид — за да се докаже наличието на антиконкурентни практики — на някои срещи, в които Duravit и др. участвали.

153. Смятам, че в настоящото дело Общият съд не е надхвърлил границите на разумна преценка на доказателствата.

а) Седмото твърдяно изопачаване

154. Duravit и др. поддържат, че в точка 213 от решение Duravit Общият съд е изопачил доказателства и е извършил нарушение на принципите на събиране на доказателствата във връзка със съдържанието на записките на сътрудника на Hansgrohe, г-н Schinle, отнасящи се до срещата на DSI (Freundeskreis der deutschen Sanitärindustrie)/на IFS (Industrie Forum Sanitär) от 5 октомври 2000 г., които били тълкувани по различен начин в решение Keramag.

155. Смятам, че тези доводи са само претекст за поставянето под въпрос на преценката на доказателството, която Общият съд прави в точка 213 от решението, неподлежаща на оспорване като такава в производството по обжалване.

156. Всъщност съгласно постоянната съдебна практика изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата [51].

157. При всички положения, както отбелязва Комисията, от точка 213 от решение Duravit е видно, че като препраща към съдебната практика, цитирана в точки 210—212 от посоченото решение, Общият съд повтаря същото като в точка 133 от решение Keramag, на което Duravit и др. се позовават.

158. В тази точка 133 обаче Общият съд недвусмислено приема, че съгласно счетеното от него антиконкурентната цел произтича от записките, свързани със срещата от 5 октомври 2000 г.: „Откъсът от записките на Hansgrohe, цитиран в точка 132 по-горе, *недвусмислено доказва антиконкурентната цел на тази среща*. Всъщност повишаванията на цените за 2001 г., обменени по този повод между участниците, представляват чувствителна информация по смисъла на припомнената в точки 54—57 по-горе съдебна практика“ (курсивът е мой).

б) Дванадесетото твърдяно изопачаване

159. Duravit и др. поддържат, че в точки 312 и сл. от решение Duravit Общият съд е изопачил спорното решение във връзка с доказателствената стойност на доказателствата за срещата на IFS от 24 април 2001 г. и за срещите на Fachverband Sanitärkeramische Industrie (наричано по-нататък „FSKI“) от 23 януари и 5 юли 2002 г.

160. Както отбелязах по повод на седмото твърдяно изопачаване, тези доводи също имат за цел да поставят под въпрос преценката на доказателството, която Общият съд прави, неподлежаща на оспорване като такава в производството по обжалване.

161. В решение Keramag Общият съд действително установява, че двете срещи на FSKI не са упоменати в мотивите на спорното решение като довели до антиконкурентни действия между участниците. Общият съд прави същата констатация и за срещата на IFS от 23 януари 2002 г. (точка 129 от това решение).

162. При все това считам, че в решение Duravit не се указва противното. В него трите срещи изобщо не са разгледани. Препратката в точка 313 от решението към високата доказателствена стойност, която има „съвкупността от почти всички“ доказателства, отнасящи се до срещите на IFS и FSKI, може да засяга единствено разгледаните от Общия съд срещи. Следователно трите посочени по-горе срещи са изключени от него. Същият извод трябва да се приложи и по отношение на срещата на IFS от 14 ноември 2001 г.

в) Заключение

163. Твърдените от Duravit и др. седмо и дванадесето изопачаване трябва да бъдат отхвърлени или като недопустими, или като неоснователни.

51 — Решение Siemens и др./Комисия (C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, EU:C:2013:866, т. 42), което препраща към решение Activision Blizzard Germany/Комисия (C-260/09 P, EU:C:2011:62, т. 53 и цитираната съдебна практика).

1. Дело Villeroy & Boch AG/Комисия

а) По първото основание (преценката на твърдяното нарушение във Франция е противоречива, противоречаща на принципа на равно третиране, на принципа in dubio pro reo и на правилата на логиката)

i) Кратко обобщение на доводите на Villeroy & Boch AG

164. *Villeroy & Boch AG* оспорва преценката на доказателствата, отнасящи се до съвкупността от извършени във Франция деяния. То счита, че анализът на доказателствата съдържа значителни противоречия. Според него анализ на доказателствата, така утежнен с противоречия, нарушава принципа на равно третиране и Общият съд е допуснал няколко нанасящи му вреди грешки. От една страна, Общият съд направил на две доказателства (изявление на Ideal Standard и Roca France по силата на освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер) преценка, диаметрално противоположна на направения по дело Keramag анализ, в негов ущърб и при неспазване на принципите на равно третиране и на допустимото съмнение. От друга страна, Общият съд анализирал неотносимо доказателство (изявление на Duravit и др.) също в негов ущърб, като при това не следвал собствената си съдебна практика и не спазил принципите на равно третиране и на допустимото съмнение, както и член 263 ДФЕС и член 296, втора алинея ДФЕС, заменяйки същевременно по този начин незаконосъобразно мотивите на спорното решение.

165. Освен това според Villeroy & Boch AG свидетелските показания на предприятие, поискало освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, могат по силата на принципа testis unus, testis nullus, произтичащ от съдебната практика, да бъдат подкрепени и от тези на други участници в картела. Такъв бил случаят в настоящото дело, тъй като свидетелските показания, дадени в рамките на искането на Ideal Standard за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, били потвърдени от изявлението на Roca France. Преценката на доказателствата срещу тях, за да установят участието им във Франция, изцяло противоречало в направената по дело Keramag преценка.

166. Тъй като никое друго доказателство не било законно използвано по отношение на нарушението, за което се твърдяло, че Villeroy & Boch AG може да носи отговорност във Франция, осъждането на последното било основано на грешка при прилагане на правото от същия вид, от който и упоменатите по-горе, що се отнася до извършените във Франция деяния. Поради това следвало възприетото от Общия съд относно единно нарушение да се отмени, тъй като условията за комплексно и продължено нарушение не били изпълнени по отношение на Франция. Следвало поне да се отменят констатациите от членове 1 и 2 от спорното решение по отношение на Франция.

167. Според Комисията посочените доводи са неоснователни.

ii) Анализ

168. Както отбелязах в анализа си на жалбата Комисия/Keramag Keramische Werke и др. (точки 45—131 от настоящото заключение), някои съдържащи се в решение Keramag преценки са изцяло противоречиви на съответстващите им в три паралелни решения (решения Roca Sanitario, Duravit, както и Villeroy & Boch Austria), постановени на същия ден от едни и същи съдии срещу едно и също решение на Комисията. Предметът на всички тези решения са едни и същи факти, в които Комисията изтъква едни и същи доказателства.

169. При все това, за разлика от твърдяното от Villeroy & Boch AG, в своето решение Villeroy & Boch Austria Общият съд правилно постановява, че антиконкурентните обсъждания, проведени по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., от правна гледана точка са доказани в достатъчна степен, като по този въпрос се основава върху непротиворечивите искания на Ideal Standard и Roca France с оглед на прилагането на известието относно освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер. Така Общият съд е следвал постоянната съдебна практика, съгласно която текстът на искането за прилагане на известие относно освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да се потвърди от друго искане за прилагане на това известие [52]. Общият съд стига до същия извод и в решение Duravit (точка 324). Накрая, в своето решение Roca (точки 198 и 239), както посочих в точка 49 (трето тире) от настоящото заключение, Общият съд е определил намаление на глобата с 6 %, тъй като предоставените сведения са имали значителна добавена стойност, поради това че потвърждават, че по време на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. са се провели антиконкурентни обсъждания. Следователно решение Roca се е отнасяло до същия аспект на нарушението като по делото в настоящия случай.

170. Както стана ясно, след като в три решения (а именно решения Roca, Duravit и Villeroy & Boch Austria) Общият съд установява, че нарушението е било извършено в рамките на AFICS, за сметка на това стига до противоположния извод в решение Keramag. Както обаче беше посочено в точка 99 от настоящото заключение, грешката в преценката на доказателствата се съдържа в решение Keramag, което предлагам да бъде отменено.

171. При всички положения, дори и Съдът да не последва предложението ми по дело Комисия/Keramag и др., ще отбележа, че Villeroy & Boch AG не поддържа, че решение Villeroy & Boch Austria е опорочено поради липсва на мотиви или че Общият съд е изопачил доказателствата. Както отбелязва Комисията, ако Общият съд не бе постановил решение Keramag, Villeroy & Boch AG нямаше да обжалват тази част от решението.

172. В решение Koninklijke Wegenbouw Stevin/Комисия [53] жалбоподателят също се позовава на нарушение на принципа на равно третиране и на основните изисквания за съответствие на съдебните решения, като Съдът отхвърля основанието като недопустимо, тъй като жалбоподателят не е направил никакво твърдение за изопачаване на спорните доказателства. Същото следва да важи и за довода за непълнота на мотивите по отношение на решение Villeroy & Boch Austria (точка 18 от жалбата).

173. Що се отнася до твърдените нарушения на принципите „testis unus, testis nullus“, „in dubio pro reo“, на презумпцията за невиновност и по-специално по отношение на недостатъчността на разгледаните доказателства за установяване на нарушението, което Villeroy & Boch AG извършило във Франция, ще припомня (вж. точка 169 от настоящото заключение), че съгласно съдебната практика [54] искане за прилагане на известието относно освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да се потвърди от друго искане. В решение Keramag Общият съд просто пропуска да направи преценка на доказателствената сила на изявленията на Roca France, приложени към искането (в този контекст вж. точка 77 и сл. от настоящото заключение).

52 — Потвърждението не трябва непременно да произтича от документи, датиращи от периода, по време на който са настъпили фактите. Няколко изявления могат да се приемат с доверие, ако се потвърждават взаимно. По този въпрос вж. решение Siemens и др./Комисия (C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, EU:C:2013:866, т. 190 и 191). Вж. също решения Lögstör Rör/Комисия (T-16/99, EU:T:2002:72, т. 45—47), Bolloré и др./Комисия (T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 и T-136/02, EU:T:2007:115, т. 168), както и Polimeri Europa/Комисия (T-59/07, EU:T:2011:361, т. 55). Потвърждение с друго изявление, направено в рамките на искане за прилагане на известието за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да е достатъчно, ако това изявление е направено независимо и е в съответствие с основните линии на описанието на нарушението. По този въпрос вж. решение Total Raffinage Marketing/Комисия (T-566/08, EU:T:2013:423, т. 74).

53 — C-586/12 P, EU:C:2013:863, т. 22—29.

54 — Вж. бележка под линия 52 от настоящото заключение.

174. В случая обаче, а именно по дело Villeroy & Boch Austria (но също и, както е посочено по-горе, по дело Duravit), Общият съд изрично потвърждава, че направените от Roca France изявления в рамките на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер са част от съвкупността от доказателства, позволили му да установи нарушението във връзка с керамичните изделия във Франция. В тези две решения Общият съд посочва, че Ideal Standard и Roca France взаимно потвърждават изявленията си, поне що се отнася до продуктите от „нисък клас“, тъй като изводите на Комисията се отнасят до тази категория продукти.

175. Общият съд не е счел за необходимо да разгледа други доказателства [55], тъй като е приел, че изявленията на Ideal Standard и Roca France са достатъчни. Всъщност само ако Съдът счита, че двете изявления на Ideal Standard и Roca France не са достатъчни да се установи нарушението във Франция, Общият съд (или Съдът, ако счете, че фазата на производството позволява окончателно произнасяне) следва да разгледа доказателствената стойност на тези допълнителни доказателства.

176. Поради това първото основание на Villeroy & Boch AG трябва да бъде отхвърлено или като недопустимо, или като неоснователно.

б) По второто основание, втората част (нарушаване на правилата на логиката и на принципа на равно третиране, що се отнася до фактическата преценка и носенето на отговорност от Италия)

177. *Villeroy & Boch AG* отправя критики по отношение на факта, че Общият съд е счел, че в качеството му на производител на керамични изделия носи отговорност за нарушения, извършени в Италия от оператори, които не са конкуренти на жалбоподателя (производители на кранове и фитинги), при все че то не е упражнявало дейности в тази страна и не е присъствало на срещите, за които се твърди, че противоречат на правото относно картелите. Освен това Общият съд счел в паралелни дела, че присъстващите на този пазар предприятия трябвало да бъдат изключени. В това отношение освен явно дискриминационно неравно третиране в ущърб на жалбоподателя съществувало и нарушение на презумпцията за невиновност и на правилата на логиката.

178. *Комисията* оспорва допустимостта на основанието, изведено от накърняване на принципа на равно третиране по отношение на констатациите на Общия съд в три паралелни производства, свързани с други производители на керамични изделия. При все че в други решения са направени констатации, които биха могли да се приложат и за Villeroy & Boch AG, също така било вярно, че последното изобщо не изтъкнало съответно основание в първоинстанционното производство.

179. При всички положения е достатъчно да се установи, че съгласно съдебната практика Villeroy & Boch AG „всъщност е легитимирано да подаде жалба пред Съда на основания, произтичащи от самото обжалвано съдебно решение“ [56] (а именно разликата в третирането с оглед на останалите страни).

180. По същество и дори без да се налага да се произнасям по релевантността на довода, свързан с евентуално неравно третиране по отношение на други посочени в паралелните решения на Общия съд предприятия, следва да отбележа, че частичната отмяна, постановена от Общия съд във връзка с установеното в Италия нарушение, произтича единствено от

55 — Вж. изводите в точка 295 от решение Villeroy & Boch Austria, които в действителност се отнасят до таблицата, произтичаща от срещата от 25 февруари 2004 г., до обясненията на Ideal Standard по обстоятелствата, при които е бил съставен този документ, неговия автор, дата, месечните изложения, съдържащи поверителни числа за продажбите, или изявленията на г-н Laligné.

56 — Решение Stadtwerke Schwäbisch Hall и др./Комисия (C-176/06 P, EU:C:2007:730, т. 17) и Комисия и др./Siemens Österreich и др. (C-231/11 P—C-233/11 P, EU:C:2014:256, т. 102).

по-ограниченото участие на някои предприятия във времето и не оказва никакво въздействие върху това дали Villeroy & Boch AG е могло да знае за нарушението в тази страна или разумно да го предвиди. За да се носи отговорност за цялостно нарушение следва да се установи, че предприятието не е можело да не знае общия обхват и съществените характеристики на цялостния картел, като непознаването на аспекти в подробности изобщо не е определящо [57].

181. Ще изтъкна по-точно следните аспекти.

182. Първо, както отбелязва Комисията, в решение Duravit (точки 37—41 от жалбата) Общият съд установява, че доказателствата не са достатъчни, за да се направи изводът, че Duravit и др. са знаели за извършеното в Италия нарушение — нещо, което Duravit и др. ясно и точно са оспорили.

183. Освен това Villeroy & Boch AG и Duravit и др. не са се намирали в едно и също положение, от една страна, тъй като Duravit и др. са участвали в нарушението в три държави членки, а Villeroy & Boch AG — в пет, и от друга страна, тъй като последното е участвало в нарушението в значително по-дълъг период, като тези два аспекта обикновено спомагат да се придобие по-добра представа за действителния обхват на дадено неправомерно поведение.

184. Второ, що се отнася до решение Wabco (точки 42 и 43 от жалбата), частичната отмяна се основава на особен проблем. Голяма част от глобата се отнася до нарушение, свързано с продавани в Италия керамични изделия, така че част от тази глоба е изчислена въз основа на продажната стойност на тези продукти в Италия, докато в случая с Villeroy & Boch AG глобата за сметка на това е изчислена, без да се вземе предвид стойността на извършените в Италия продажби.

185. Трето, по дело Wabco Общият съд установява, че участието на това предприятие в нарушението, свързано с керамичните изделия, е установено за италианския пазар само за определен период, поради което съответно намалява глобата. Този съд обаче ясно потвърждава, че Ideal Standard е участвало в този картел и чрез обмяна на информация с производителите на кранове и фитинги [58]. Частта от глобата, основаваща се на продажната стойност на кранове и фитинги на този пазар, не е оспорена от Ideal Standard и Общият съд също не я отменя. Тъй като той постановява, че Ideal Standard не е знаело за част от нарушението, не виждам (подобно на Комисията) по какъв начин положението на Villeroy & Boch AG в Италия би могло да се сравни с това на Ideal Standard.

186. Четвърто, по отношение на решение Keramag (точки 44—47 от жалбата) постановената от Общия съд отмяна се отнася до ограничена част от нарушението и произтича от липсата на доказателства за участието на Pozzi Ginori за период от няколко месеца. Тя не води до намаляване на глобата, която също е изчислена въз основа на продажната стойност на керамичните изделия в Италия [59].

187. Тъй като Общият съд не е постановил, че неправомерното поведение в Италия не е било известно за Keramag и др., не виждам по какъв начин положението на Villeroy & Boch AG в Италия би могло да се сравни с това на Keramag и др.

188. Следователно втората част от второто основание трябва да бъде отхвърлена.

57 — Решение Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия (T-259/02—T-264/02 и T-271/02, EU:T:2006:396, т. 193). Вж. също решение Team Relocations и др./Комисия (C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 54).

58 — Точки 91 и 99 от решението.

59 — За разлика от глобата, наложена на Villeroy & Boch AG.

2. Дело Villeroy & Boch SAS/Комисия

а) По първото основание (противоречие в преценката на доказателствените средства по отношение на Франция, нарушаващо принципа на равно третиране и принципа in dubio pro reo и накърняващо логическото и правното съответствие на решението)

189. Като отбелязва, че преценката на Общия съд във връзка с изявленията на Ideal Standard, Roca France и Duravit относно всички установени във Франция факти не съответства на преценката му на същите доказателства в решения Keramag и Wabco, според Villeroy & Boch France този съд е нарушил принципите на равно третиране и in dubio pro reo.

190. Всъщност според Villeroy & Boch France Общият съд е основал своето решение Villeroy & Boch Austria на изявленията на Ideal Standard и Roca France, докато в решение Keramag счел, че изявлението на Ideal Standard само по себе си не може да представлява достатъчно доказателство и че Комисията не е можела да се основе на изявленията на Roca France при липсата на доказателства, потвърждаващи, че е било установено съгласуване на цените.

191. Що се отнася до изявлението на Duravit и др., Villeroy & Boch SAS изтъква, че в решение Keramag Общият съд установил, че това изявление не му е било предоставено в хода на административната процедура и че следователно му е непротивопоставимо. Това, че Общият съд се е основал на изявлението на Duravit и др., за да потвърди изявлението на Ideal Standard, опорочавало мотивите на спорното решение.

192. Villeroy & Boch SAS счита, че така Общият съд е нарушил член 263 ДФЕС и член 296, втора алинея ДФЕС, както и принципа на презумпцията за невиновност, залегнал в член 48, параграф 1 от Хартата и член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.

193. Относно противоречието с решение Keramag ще препратя към точка 45 и сл. от настоящото заключение, отнасящи се до това решение, както и към точка 148 и сл. (Duravit и др.) и точка 168 и сл. (Villeroy & Boch AG), където съм мотивирал предложението си да се отхвърлят основанията, които Duravit и др. и Villeroy & Boch AG обосновават с това противоречие.

194. Освен това съм съгласен с Villeroy & Boch SAS, че отговорът на Duravit и др. на изложението на възраженията не може да бъде използван като доказателство. Този довод на Villeroy & Boch SAS при все това е неотносим, тъй като решение Villeroy & Boch Austria явно не се основава на този отговор (вж. точка 295 от това последно решение). Самата Комисия не оспорва, че посочването му е единствено с цел изчерпателност и че този отговор не може да бъде взет предвид, тъй като не се упоменава нито в изложението на възраженията, нито в писмото с изложение на фактите.

195. Поради това първото основание трябва да бъде отхвърлено.

б) По второто основание (твърдяна грешка при прилагане на правото при квалифицирането на нарушението като единно, комплексно и продължено — противоречия между отделните решения)

196. Villeroy & Boch SAS по същество поддържа, че по отношение на него Общият съд не е направил същите констатации като в решения Keramag и др., Duravit и Wabco. Ако ги е следвал, нямало е да може да установи наличието на единно, продължено и комплексно нарушение. Всъщност с това оплакване Villeroy & Boch SAS при условията на евентуалност счита, че липсват доказателства за установяване на вината му: а) във Франция поради

констатациите в решение Keramag, б) в Италия поради частичната или цялостната отмяна на констатациите за участие в нарушенията в решения Duravit, Wabco и Keramag и др., в) в Германия и г) в Нидерландия поради частичната отмяна на спорното решение, що се отнася до поведението на дружеството майка.

197. Извън доводите, с които мотивирах предложението ми да се отхвърли първото основание на Villeroy & Boch SAS, с което се изтъкват противоречията между отделните паралелни решения на Общия съд (вж. точка 189 и сл. от настоящото заключение), следва да се отхвърлят твърденията, че „значителна част от констатациите“ (жалба, точка 52) е била отменена от Общия съд.

198. По отношение на Франция отмяната произтича от факта, че едно предприятие е имало по-малко участие в нарушението или че последното е било с по-ограничен географски обхват.

199. Колкото до Германия и Италия, Общият съд се ограничава до това да намали продължителността на участието на други две предприятия с оглед на характерните за участието им обстоятелства.

200. Що се отнася до Нидерландия, отмяната намалява незначително участието на дружеството майка.

201. Освен това, както Комисията подчертава, самият факт, че някои предприятия може да не са знаели за цялото нарушение, не е несъвместим с наличието на единно нарушение. В съдебната практика се прави точно разграничение между установяването на единно нарушение и отговорността на всяко предприятие. Това, че на някои предприятия може да не е бил известен общият обхват на нарушението, се обяснява с факта, че те са съсредоточавали дейността си само на някои пазари, като са имали незначителна дейност на други.

202. Поради това второто основание следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

B – Дело Roca Sanitario/Комисия (само първата част от второто основание)

1. Кратко резюме на доводите на страните

203. С тази част *Roca Sanitario* поддържа, че макар Общият съд да е признал от географска гледна точка по-малката тежест на нарушението, за което то носи отговорност, спрямо тази на нарушенията, за които се търси отговорност от предприятията от „твърдото ядро“ (или „главната група“) на картела[60], от нея той не извел последиците, които се налагат, тъй като при упражняването на своето правомощие за пълен съдебен контрол този съд не е намалил размера на наложените на това предприятие глоби нито чрез промяна на коефициентите „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“, нито чрез признаване на наличието на смекчаващи обстоятелства. Така Общият съд не изпълнил задължението си за мотивиране и нарушил принципа на индивидуализиране на санкцията и тези на личната отговорност и на пропорционалност (както е предвидено в член 49, параграф 3 от Хартата), на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания.

60 — Тези предприятия съответстват на осемте групи дружества, посочени от Комисията в съображение 797 от спорното решение като част от твърдото ядро на картела поради участието им в него във всички или в повечето държави членки и принадлежността им към поне една от организациите за съгласуване.

204. *Комисията* най-напред изтъква, че ограниченият географски обхват на извършените от Roca Sanitario и от дъщерните му дружества нарушения вече е отразен в основния размер на глобите, тъй като той е изчислен само въз основа на извършените във Франция и Австрия продажби.

205. По-нататък, макар географският обхват да се упоменава в Насоките от 2006 г. като фактор, който следва да се вземе предвид при определянето на приложимите коефициенти, той играел само незначителна роля, тъй като стойността на продажбите вече дава достатъчна индикация в това отношение и естеството на нарушението представлява преобладаващият фактор за преценка. Така Комисията развива практика, състояща се в прилагането на леко увеличение, обикновено от 1 %, когато географският обхват съответства на целия Европейски съюз или цялото Европейско икономически пространство. При все това било обосновано да не се прилага тази практика, когато нарушението е с по-ограничен географски обхват, освен ако не трябва този процент да бъде изразен в десетични стойности в съответствие с броя държави членки, обхванати от нарушението. Следователно, като приела коефициенти от 15 %, Комисията не се отклонила от изложената в Насоките от 2006 г. методология.

206. Комисията отбелязва също, че нищо не задължава Общия съд да намали глоба, която той приема за пропорционална, само поради това че счита, че наложената на други участници в картела глоба трябва да бъде по-висока. Обратното, Общият съд неведнъж е отказвал подобно намаление в името на принципа, съгласно който „никой не може да се позовава в своя полза на незаконосъобразност, допусната в полза на другиго“. Както от съдебната практика, така и от практиката на Комисията при вземане на решения било видно, че всяко различие от гледна точка на участието в нарушение не трябва непременно да се изразява в намаляване на глобата, при положение че последната правилно отразява индивидуалното участие на засегнатото предприятие.

207. Освен това Комисията изтъква, че Съдът не изисква подробни мотиви, когато коефициентите (за увеличаване на основния размер на глобата) се доближават до 15 %[61]. При всички положения в решение Roca Sanitario ясно се обяснявало защо те са подходящи.

208. Относно оплакването за несъответствието на това решение с постановените по паралелни жалби решения, Комисията го счита за недопустимо, с мотива че разглеждането му предполага сравнителен анализ на релевантните фактически обстоятелства. При всички положения Общият съд приложил същите ставки от 15 % и за останалите предприятия, от които не е била търсена отговорност за картела в неговата цялост, като например Duravit и Dornbracht.

1. Анализ

а) Преглед на съдебната практика

209. Най-напред ще се позова на моето заключение по дело Telefónica и Telefónica de España/Комисия (C-295/12 P, EU:C:2013:619), в което подробно съм анализирал проблематиката за пълния съдебен контрол на Общия съд[62].

61 — Решение Team Relocations и др./Комисия (C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 118—126).

62 — Вж., наред с други, и заключенията на генералните адвокати Fennelly (Compagnie maritime belge transports и др./Комисия, C-395/96 P и C-396/96 P, EU:C:1998:518, т. 184), Mischo (Weig/Комисия, C-280/98 P, EU:C:2000:260, т. 43—45), Kokott (Technische Unie/Комисия, C-113/04 P, EU:C:2005:752, т. 132), Poiares Maduro (Groupe Danone/Комисия, C-3/06 P, EU:C:2006:720, т. 41—59), Bot (E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:375, т. 115) и Mengozzi (Комисия и др./Siemens Österreich и др., C-231/11 P—C-233/11 P, EU:C:2013:578, т. 94).

210. За целите на настоящото производство по обжалване, що се отнася до обхвата на съдебния контрол на Съда по този въпрос, следва да се припомни, че макар само Общият съд да е компетентен да контролира начина, по който Комисията трябва да преценява във всеки конкретен случай тежестта на противоправното поведение, в рамките на производството по обжалване Съдът следва да упражнява контрол за това в каква степен Общият съд е отчел по правилен от гледна точка на правото начин основните фактори за преценка на тежестта на дадено поведение в контекста на член 101 ДФЕС и член 23 от Регламент № 1/2003 [63].

211. По-нататък, когато се произнася по размера на глобите, упражнявайки своето правомощие за пълен съдебен контрол, Общият съд е обвързан от същите правни изисквания както Комисията при налагането на санкция и следователно, по-специално от принципа на равно третиране между предприятията, участвали в споразумение, нарушаващо член 101 ДФЕС [64].

212. Ще припомня, че принципът, съгласно който Съдът не е компетентен по съображения за справедливост да замества със свои изводите, направени от Общия съд при упражняване на това правомощие [65], не поставя пречки пред Съда да провери дали това задължение е спазено.

213. Всъщност Съдът вече е намалявал глобата в случаи, в които Общият съд без никаква обективна обосновка е прилагал спрямо предприятие по-строго третиране в сравнение с това спрямо останалите участващи в същия картел [66], като упражняването на правомощието за пълен съдебен контрол не е довело до дискриминация между предприятията, участвали в едно и също нарушение [67].

б) Общият съд установява неравно третиране, но от това не извежда никакви последици

214. В случая, като установява (точка 187), че извършеното от предприятията от твърдото ядро нарушение е „трябвало“, по-специално поради по-широкия му географски обхват, да бъде санкционирано с глоба, изчислена въз основа на по-завишени коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителна стойност“, Общият съд *допуска, че различните положения* (а именно тези на предприятията от твърдото ядро и на останалите) *погрешно са третирани еднакво*.

63 — Решения Baustahlgewebe/Комисия (C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 128) и Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 244).

64 — Вж. в този смисъл решения Sarrió/Комисия (C-291/98 P, EU:C:2000:631, т. 96 и 97) и Комисия и др./Siemens Österreich и др. (C-231/11 P—C-233/11 P, EU:C:2014:256, т. 105) и заключението на генералния адвокат Poiares Maduro по дело Groupe Danone/Комисия (C-3/06 P, EU:C:2006:720, т. 53).

65 — Вж. по-специално решение Finsider/Комисия (C-320/92 P, EU:C:1994:414, т. 46).

66 — Вж. в този смисъл решение Weig/Комисия (C-280/98 P, EU:C:2000:627, т. 67 и 68). Съгласно решение C-411/04 P Salzgitter Mannesmann/Комисия (C-411/04 P, EU:C:2007:54, т. 68), „ако в производство по обжалване Съдът не може, по съображения за справедливост, да замени със своята преценка преценката на [Общия] съд, който при произнасянето си упражнява пълен съдебен контрол върху размера на глобите, наложени на предприятията за извършени от тях нарушения на общностното право, то упражняването на тази компетентност на [Общия] съд не би трябвало при определянето на размера на тези глоби да води до дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение или в съгласувана практика, противоречаща на член 81, параграф 1 ЕО (решения […] Sarrió/Комисия, C-291/98 P, [EU:C:2000:631], т. 96 и 97, и […] Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, [EU:C:2002:582], т. 617)“. Вж. също решения C-407/04 P Dalmine/Комисия (C-407/04 P, EU:C:2007:53, т. 152 и сл.) и Evonik Degussa/Комисия (C-266/06 P, EU:C:2008:295, т. 95 и 114).

67 — Решение Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 337): „В случай че Общият съд иска да се отклони специално по отношение на едно от тези предприятия от следвания от Комисията метод за изчисление, който той не е поставил под въпрос, е необходимо той да даде обяснения за това в обжалваното съдебно решение“). В решение Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 78) Съдът приема, че „[в] това отношение е достатъчно да се изтъкне, че след като Съдът е установил незаконосъобразността на спорното решение, при упражняването на своето правомощие за пълен съдебен контрол той може да замени преценката на Комисията със своя и съответно да отмени, намали или увеличи наложената глоба […]. Това правомощие се упражнява, като се вземат предвид всички фактически обстоятелства […]. Вследствие на това посоченият по-горе довод на Комисията трябва да бъде отхвърлен“. Поради това Съдът постановява в точка 80, че размерът на наложената на Guardian глоба в член 2 от спорното решение следва да се намали с 30 % и този размер да се определи на 103 600 000 EUR (като първоначалната сума е 148 000 000 EUR).

215. Общият съд обаче не прави никаква корекция за увеличаване или намаляване на основния размер, като за всички предприятия запазва един и същ коефициент за тежест и един и същ възпиращ фактор от 15 %[68].

216. За да обоснове този извод, в точка 169 от решение Roca Sanitario, в рамките на анализа на основанията, изтъкнати в подкрепа на исканията за отмяна, Общият съд приема, че „[д]ори да се предположи обаче, че следва да се приеме, че при определянето на посочените коефициенти Комисията е трябвало да третира предприятията, които са участвали в единното нарушение, покриващо шест територии на Съюза и три подгрупи продукти, по различен начин от предприятията, които са участвали в единното нарушение само на една територия, това не означава, че това различно третиране е щяло да бъде благоприятно за жалбоподателя. Всъщност, както бе посочено в точка 155 [от това решение] по отношение на коефициента „допълнителен размер“, Комисията правилно е взела предвид, за целите на изчисляване на размера на глобата, в съответствие с параграф 25 от Насоките от 2006 г., коефициент „допълнителен размер“ от 15 %, който не е непропорционален спрямо тежестта на формите на антиконкурентно поведение, за които жалбоподателят носи отговорност. Поради същите причини като изтъкнатите в точка 155 [от това решение] Комисията правилно и без да нарушава принципа на пропорционалност, е взела предвид, в съответствие с параграфи 21—23 от насоките, коефициент „тежест на нарушението“ от 15 %. Следователно липсата на различно третиране на предприятията, адресати на [спорното] решение, не е в ущърб на жалбоподателя“.

217. Поради това, след като установява в точка 168 от решението си по-малката тежест, свързана с нарушението, за което се търси отговорност от Roca Sanitario, Общият съд избягва въпроса дали е налице дискриминация, като само постановява, че при всички положения тя нямало да бъде в ущърб на Roca Sanitario, и приема, че това предприятие във всеки случай нямало да се възползва от различно третиране, тъй като размерът на наложената му глоба не е непропорционален.

218. В точка 185 от решение Roca Sanitario Общият съд припомня в отговор на основанията, изтъкнати в подкрепа на исканията за намаляване на размера на глобата, че „в точки 168—170 [от това решение] установява, че Комисията не е нарушила принципа на равно третиране, като е приложила за жалбоподателя коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“ от 15 %. От друга страна, следва да се припомни, че както бе установено в точка 155 по-горе, Комисията е имала основание, в съответствие с параграфи 21—23 и 25 от Насоките от 2006 г., да счете, че коефициентите „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“ от 15 % не са непропорционални спрямо тежестта на нарушението“.

219. Съгласно добавеното от Общият съд в точка 187 „фактът, че на предприятията, които са участвали в единно нарушение, обхващащо шест държави членки и трите подгрупи продукти, е трябвало да бъде наложена глоба, изчислена въз основа на коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“, които са по-големи от определените по отношение на жалбоподателя коефициенти от по 15 %, не може валидно да обоснове възможността Общият съд, при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол, да наложи на жалбоподателя глоба, чийто размер не е достатъчно възпиращ предвид тежестта на нарушението, в което е участвал“.

220. Следователно третирането било неравно, но принципът на равно третиране не бил нарушен, тъй като глобата оставала пропорционална!

68 — Общият съд го обозначава с наименованието „допълнителен размер“.

221. В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 49, параграф 3 от Хартата „[т]ежестта на наказанията не трябва да бъде несъразмерна спрямо престъплението“. В приложение на това правило е нелогично да се установи по-малката тежест на дадено нарушение, като същевременно се запази същата интензивност на санкцията като за по-тежки нарушения, установени в паралелни решения.

222. Ще припомня обаче, че след като установява по-малка тежест на нарушението, в което е упреквано Roca Sanitario, Общият съд не намалява глобата му, като продължава да прилага спрямо него същите коефициенти за тежест и възпиране както за глобите на предприятията от твърдото ядро, за които този съд приема, че Комисията е трябвало да използва по-завишени коефициенти.

223. В този контекст въпросът е дали Общият съд е могъл да откаже да приложи спрямо Roca Sanitario по-ниски коефициенти, които позволяват да се възстанови равното третиране с други участници, с мотива че това би противоречало на принципа на пропорционалност, изискващ глобите да достигат едно равнище с достатъчно възпиращ ефект.

224. Не считам, че това е така.

225. Всъщност, ако се следват разсъжденията на Общия съд, който с оглед на тежестта е разграничил нарушенията, извършени съответно от Roca Sanitario и други участници, би трябвало да се направи изводът, че възпиращият характер на глоба по никакъв начин не е свързан с тежестта на нарушението, докато в точка 187 този съд говори за възпиращ размер на глобата *с оглед на* тежестта на нарушението.

226. Следва да е или едното, или другото — ако наложената глоба е една и съща за две нарушения с различна тежест, тя е или недостатъчно възпираща за едното, или непропорционална за другото. Тъй като изчислението на глобата не е преразгледано за отговорните за по-тежкото нарушение, една идентична глоба, наложена на извършителя на нарушение с по-малка тежест, е по необходимост непропорционална.

227. Общият съд не е можел да коригира географския обхват на единното, продължено и комплексно нарушение, в което е участвал жалбоподател, например от шест държави членки само на две (както прави това по дело Dornbracht/Комисия, T-386/10, EU:T:2013:450), като признава, че извършеното от предприятията от твърдото ядро нарушение е „трябвало“, поради по-широкия си географски обхват, да бъде санкционирано с глоба, изчислена въз основа на по-високи коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“ (точка 187 от решение Roca Sanitario) — допускайки така, че различните положения погрешно са разгледани по подобен начин (както прави това в случая) — *и същевременно да реши, от една страна, да не увеличи глобите на предприятията от твърдото ядро и да постанови, от друга страна, че глобата, наложена например на Roca Sanitario, не може да бъде намалена (дори посочените коефициенти да бъдат понижени), без да даде достатъчни мотиви в това отношение*.

228. Всъщност, както приема Общият съд в решение Mamoli Robinetteria/Комисия (T-376/10, EU:T:2013:442, т. 174), „[в]същност нарушение, което обхваща шест територии на Съюза и засяга три подгрупи продукти не може валидно да се счита за сравнимо по тежест с нарушение, което е извършено само на територията на една държава членка и което засяга две от трите подгрупи продукти. Предвид обхвата на последиците, които оказва върху конкуренцията на Съюза, първото нарушение трябва да се счита за по-тежко от второто“.

229. Впрочем считам, че Общият съд не е следвал собствената си съдебна практика, приложима в областта на степенуването на глобите в зависимост от тежестта на нарушенията, за които се търси отговорност от всяко предприятие в единно, продължено и комплексно нарушение. Всъщност, по силата на принципите на индивидуализиране на санкцията, на личната отговорност и на недопускане на дискриминация по-малката отговорност като цяло следва да се отрази в размера на глобата.

230. За да придаде на пропорционалността или на възпиращия ефект обективен характер, Общият съд счита за необходимо да се основе на Насоките от 2006 г. По този въпрос ще припомня, че те „съдържат правило за поведение […] от което […] администрацията не може да се отклони, без да изложи съвместими с принципа на равно третиране причини“ [69]. Автоматичното им прилагане на сляпо следователно се изключва, в това число за Общия съд, когато те водят до неравно третиране [70].

231. Общият съд освен това вече е установявал нарушения на принципа на равно третиране и е извеждал последиците от тях под формата на намаляване на глобата. Такъв е случаят в решения Bolloré и др./Комисия (T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 и T-136/02, EU:T:2007:115, т. 694 и сл.) [71] и Chalkor/Комисия (T-21/05, EU:T:2010:205, т. 104—113). В същото това решение Общият съд правилно постановява, че „[н]а предприятията […] не може да бъде наложена глоба, чийто размер е изчислен в зависимост от участие в тайно споразумение, за което те не носят отговорност“ (точка 93) [72].

232. От практиката на Съда е видно и наличието на положително задължение (а не на възможност, както изглежда счита Общият съд) да се вземе предвид по-малката тежест при размера на глобите: „фактът, че дадено предприятие не е участвало във всички елементи на фактическия състав на даден картел или че е имало второстепенна роля в аспектите, в които е участвало, *трябва да се вземе предвид при преценката на тежестта* на нарушението, *и* ако е необходимо, *при определянето на глобата*“ (курсивът е мой) [73].

в) Как стои въпросът с „мотивите“?

233. Важно е да се отбележи, че Общият съд по никакъв начин не е обяснил как дадено намаление, дори и неголямо, на основния размер на наложената на Roca Sanitario глоба би довело до недостатъчно възпиращ размер (и впрочем също така не е мотивирал в достатъчна степен защо ставката от 15 % е подходяща). Общият съд се е ограничил до това да потвърди, че приложените коефициенти са „подходящи“ за Roca Sanitario. Очевидно това не е подходящо мотивиране! Освен това в решение Roca Sanitario се разглежда единствено (коефициент) „допълнителният размер“ и дори не се споменава за ставката на коефициента „тежест на нарушението“.

69 — Решение KME Germany и др./Комисия (C-389/10 P, EU:C:2011:816, т. 127).

70 — Както вече обясних в моето заключение по дело Telefónica и Telefónica de España/Комисия (C-295/12 P, EU:C:2013:619), Общият съд не може да се позовава на предвидените в насоките на Комисията правила и да ги прилага автоматично, както се предлага това в точка 185 от решение Roca Sanitario, особено ако прилагането не гарантира спазването на принципа на равно третиране.

71 — Решението е частично отменено от Съда, но с други мотиви и само по отношение на страната Bolloré (решение Papierfabrik August Koehler и др./Комисия, C-322/07 P, C-327/07 P и C-338/07 P, EU:C:2009:500).

72 — Вж. също решение Sigma Tecnologie/Комисия (T-28/99, EU:T:2002:76, т. 79—82), в което Общият съд частично отменя решението, тъй като Sigma не е било отговорно за картела в неговата цялост, и намалява глобата in casu с 10 %. В решение IMI и др./Комисия (T-18/05, EU:T:2010:202, т. 157) глобата също е намалена с 10 %, за да отрази факта, че IMI не е участвало в поредица от антиконкурентни практики. Вж. също решение Adriatica di Navigazione/Комисия (T-61/99, EU:T:2003:335, т. 190 и 191).

73 — Решение Комисия/Anic Partecipazioni (C-49/92 P, EU:C:1999:356, т. 90). В същия смисъл решения Archer Daniels Midland/Комисия (T-59/02, EU:T:2006:272, т. 296), AC-Treuhand/Комисия (T-99/04, EU:T:2008:256, т. 131), IMI и др./Комисия (T-18/05, EU:T:2010:202, т. 164) и Chalkor/Комисия (T-21/05, EU:T:2010:205, т. 92).

г) Трябва ли всяко разграничаване на положението на засегнатите предприятия да се отразява в размера на глобата?

234. Съдебната практика изисква също така размерът на глобите да отчита тежестта на нарушенията, за които се търси отговорност от различните участници в едно и също нарушение[74]. Това изискване има за цел да осигури прилагането на принципа на индивидуализиране на санкцията.

235. Съдът действително подчертава, че такъв принцип не води до изискване за отразяването на всяко разграничаване, що се отнася до оборота на тези участници[75].

236. Според мен това ограничение — с което се допуска невъзможността да се осигури идеалната равнопоставеност между съответните участници — съвсем логично трябва да обхваща по аналогия разграниченията, свързани с географския обхват и следователно с тежестта на установените нарушения.

237. Това важи в още по-голяма степен, когато въпросните разграничения — подобно на тези, свързани с оборота — вече са отразени в стойността на продажбите, взети предвид при изчисляването на основния размер на глобата.

238. Следователно е необходимо да се прецени дали при определянето на коефициентите „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“ липсата на отчитане на по-малката тежест на нарушение, за което се търси отговорност от Roca Sanitario, е довела до разграничение, превишаващо прага на интензивност, отвъд който трябва да бъде поправена дискриминация.

239. Най-напред, считам, че освен с оглед на географския обхват в решението на Общия съд не се прави разлика между тежестта на поведението на дъщерните дружества на Roca Sanitario, за които то е трябвало да отговаря, и тежестта на поведението на предприятията от твърдото ядро (които са в основата на картела и които, според Roca Sanitario, са приели мерки за неговото разширяване, както и за гарантирането на изпълнението и съгласуването на европейско равнище[76]). Достатъчно е да се установи, че в решението си Общият съд е пропуснал по какъвто и да е начин да се позове на фактите, че Roca Sanitario не е било част от твърдото ядро на картела и че едно от дъщерните му дружества е участвало в картела само по отношение на две, а не на три подгрупи продукти.

74 — Решения Suiker Unie и др./Комисия (40/73—48/73, 50/73, 54/73—56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, EU:C:1975:174, т. 623), Комисия/Anic Partecipazioni (C-49/92 P, EU:C:1999:356, т. 150) и Hercules Chemicals/Комисия (C-51/92 P, EU:C:1999:357, т. 110).

75 — Решение Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 312).

76 — Вж. точки 97—102 и бележка под линия 71 от жалбата в първоинстанционното производство.

240. В решение Deutsche Telekom/Комисия (C-280/08 P, EU:C:2010:603, т. 274) обаче Съдът посочва, че „[с]ред факторите, които поради естеството си могат да бъдат взети предвид при преценката на тежестта на нарушенията, са *поведението на* съответното *предприятие*, *ролята му при създаването на разглежданата практика*[77], ползите, които е можело да извлече от тази практика, неговият размер и стойността на съответните стоки, както и рискът, който нарушения от този вид представляват за целите на Съюза“ (курсивът е мой)[78].

241. Също така е ясно от съдебната практика, че фактът, че дадено предприятие не е участвало във всички елементи на фактическия състав на даден картел или че е имало второстепенна роля в аспектите, в които е участвало, трябва да се вземе предвид при преценката на тежестта на нарушението, и ако е необходимо, при определянето на глобата[79].

242. Когато е налице по-специално единно нарушение, по смисъла на продължено и комплексно нарушение, което обединява съвкупност от споразумения и съгласувани практики на отделни пазари, в които извършват дейност не всички нарушители или могат да знаят само отчасти за общия план, санкциите трябва да бъдат индивидуализирани, в смисъл че трябва да са съобразени с поведението и с присъщите на съответните предприятия характерни особености[80].

243. В този контекст принципът на пропорционалност налага глобата да бъде определена съразмерно на елементите, които да се вземат предвид както за преценката на обективната тежест на самото нарушение, така и за преценката на относителната тежест на участието в нарушението на санкционираното предприятие[81].

244. По-нататък, следва да се припомни, че в точка 186 от решение Roca Sanitario Общият съд правилно поправя възприетия в спорното решение подход и посочва, че по-малко значимото участие на дъщерните дружества на Roca Sanitario, ограничено до две от шестте национални части от санкционирания в неговата цялост картел, непременно отразява едно по-малко тежко поведение от това на предприятията, участвали в по-голям брой части от картела[82].

77 — Решение Cimenteries CBR и др./Комисия (T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, EU:T:2000:77, т. 4949 и цитираната съдебна практика). Вж. също решение voestalpine и voestalpine Wire Rod Austria/Комисия (T-418/10, EU:T:2015:516, т. 408 и сл.). В това решение, що се отнася до наложената солидарно на voestalpine и voestalpine Austria Draht глоба, Общият съд посочва, че Комисията не е доказала, че voestalpine Austria Draht пряко е участвало в Клуб Цюрих, Клуб Европа или Клуб Испания, тоест в съществените аспекти на картела. За сметка на това Общият съд отбелязва, че участието на voestalpine Austria Draht в Клуб Италия правилно е прието поради антиконкурентните действия на търговския му представител в Италия, при все че никакво доказателство не позволява да се установи, че voestalpine Austria Draht е знаело за неправомерното поведение на този представител. Всъщност, тъй като е действал в рамките на пълномощието си, обхващащо единствено Италия, търговският представител трябва да се счита за част от предприятието. Общият съд обаче смята, че отговорността за антиконкурентните му действия, извършени извън италианския пазар, не могат да бъдат вменени на voestalpine Austria Draht. С оглед на тези аспекти Общият съд решава да намали наложената солидарно на двете дружества глоба от 22 милиона евро на 7,5 милиона. евро.

78 — Вж. по аналогия решения Musique Diffusion française и др./Комисия (100/80—103/80, EU:C:1983:158, т. 129) и Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 242). Когато едно нарушение е било извършено от няколко предприятия, трябва да се разгледа относителната тежест на всяко от тях (решение Hercules Chemicals/Комисия, C-51/92 P, EU:C:1999:357, т. 110 и цитираната съдебна практика).

79 — Решения Комисия/Anic Partecipazioni (C-49/92 P, EU:C:1999:356, т. 90) и Aalborg Portland и др./Комисия (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 86).

80 — Вж. по аналогия решение Britannia Alloys & Chemicals/Комисия (C-76/06 P, EU:C:2007:326, т. 44).

81 — Вж. в този смисъл и предвид разграничението, което се прави оттогава между обективната тежест на нарушението по смисъла на точки 22 и 23 от Насоките от 2006 г. и относителната тежест на участието в нарушението на санкционираното предприятие, преценена от гледна точка на характерните за това предприятие обстоятелства по смисъла на точка 27 и сл. от тези насоки, решение Jungbunzlauer/Комисия (T-43/02, EU:T:2006:270, т. 226—228 и цитираната съдебна практика).

82 — „Разбира се, Комисията е определила коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“ от по 15 % — както това произтича от съображение 1211 от [спорното] решение — за да изчисли размера на глобите, наложени на предприятията, които са участвали в единното нарушение, което обхваща трите подгрупи продукти в шест държави членки. *Поради географския си обхват обаче последното представлява по-тежко нарушение от нарушението, в което е участвал жалбоподателят*“ (курсивът е мой).

245. При все това съгласно постановеното от Общия съд в точка 187 „фактът, че на предприятията, които са участвали в единно нарушение, което обхваща шест държави членки и трите подгрупи продукти, е трябвало да бъде наложена глоба, изчислена въз основа на коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“, които са по-големи от определените по отношение на жалбоподателя коефициенти от по 15 %, не може валидно да обоснове възможността Общият съд, при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол, да наложи на жалбоподателя глоба, чийто размер не е достатъчно възпиращ предвид тежестта на нарушението, в което е участвал“.

246. Гореизложеното разкрива неспазване на принципа на индивидуализиране на санкциите, както и отново отсъствието на мотиви за липсата на връзка между констатацията за по-малка тежест на нарушението и размера на глобата.

247. Действително според Комисията по-малката тежест на поведението на предприятията вече е отразен в достатъчна степен в подбора на продажбите, по отношение на които са приложени коефициентът за тежест и възпиращият фактор. Тази теза обаче е отхвърлена от Общия съд както в решение Roca Sanitario (вж. точка 186), така и в няколко паралелни решения относно същия картел. Освен това тези решения разкриват, че по-малката тежест на установените нарушения е трябвало да накара Комисията да приложи различни коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“.

248. Така в решение Zucchetti Rubinetteria/Комисия (T-396/10, EU:T:2013:446, т. 114—119) според мен Общият съд правилно приема следното: „що се отнася до грешката в преценката на фактите, на която се позовава жалбоподателят, следва да се констатира, че Комисията неправилно е приела, че прилагането на коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнител[ен размер]“ от по 15 % е обосновано поради факта, че предприятията, посочени в [спорното] решение, са участвали в единно нарушение, засягащо три подгрупи продукти в шест държави членки. Всъщност, както посочва самата Комисия в съображение 879 от [спорното] решение, жалбоподателят е участвал в нарушение, изразяващо се в координиране на увеличенията на цените в Италия, но не в останалите пет държави членки, посочени в точка 1 по-горе, тъй като проведените незаконни обсъждания са се отнасяли до крановете и фитингите и до керамичните изделия, а не до душ кабините. В това отношение е важно да се подчертае, че жалбоподателят не оспорва преценката на Комисията в това отношение, че жалбоподателят е участвал в нарушение, което засяга не само крановете и фитингите, но и керамичните изделия“ (точка 114).

249. Така „от констатацията на Комисията в съображение 879 от обжалваното решение следва, че тя не е могла да обоснове надлежно прилагането спрямо жалбоподателя на коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнител[ен размер]“ от по 15 % с мотива, че той е участвал в единно нарушение, което обхваща три подгрупи продукти и шест територии. Следователно трябва да се констатира, че Комисията е допуснала грешка в преценката на фактите в това отношение“ (точка 115).

250. Най-напред, „доводите на Комисията в подкрепа на твърденията, че размерът на наложената на жалбоподателя глоба отразява само участието му в италианската част от констатираното нарушение, че стойността на продажбите, взети предвид за всяко предприятие, отразява тяхното индивидуално, действително и конкретно участие в нарушението, и че коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнител[ен размер]“ от по 15 % са скромни, предвид тежестта на извършеното от жалбоподателя нарушение, са неотносими. Всъщност нито един от тези доводи не обезсилва констатацията, че Комисията не е могла надлежно да обоснове с мотива, посочен в точка 115 по-горе, това, че следва да се приложат коефициент „тежест на нарушението“ и коефициент „допълнител[ен размер]“ от по 15 %“ (точка 116).

251. По-нататък, „следва да се констатира, че доводите на Комисията, че е спазила различните етапи при определяне на размера на глобата, предвидени в Насоките от 2006 г., че е използвала оборотите, които са ѝ били предоставени от посочените в [спорното] решение предприятия, че разполага със свобода на преценка при определяне на размера на глобите, и че тежестта на нарушението, в което е участвал жалбоподателят, се отразява на размера на стойността на продажбите, които са взети предвид, също са неотносими. Всъщност тези доводи не оказват влияние върху констатацията, че Комисията не е могла да се обоснове с мотива, изложен в точка 115 по-горе“ (точка 117).

252. Накрая, „следва да се отхвърли доводът, изтъкнат от Комисията в отговор на въпросите на Общия съд по време на съдебното заседание, а именно че разликата в географския обхват, произтичаща от участието на предприятия в единното нарушение в неговата цялост, от една страна, и само на територията на Италия, от друга страна, не обосновава прилагането на различни коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнител[ен размер]“. Всъщност нарушение, което обхваща шест територии на Съюза и засяга три подгрупи продукти не може валидно да се счита за еднакво тежко с нарушение, което е извършено само на територията на една държава членка и което засяга две подгрупи продукти. Предвид обхвата на последиците, които оказва върху конкуренцията на Съюза, първото нарушение трябва да се счита за по-тежко от второто“ (точка 118).

253. В точка 119 от решението Общият съд заключава, че „следва да се констатира, че Комисията е допуснала две грешки в преценката, като е обосновала прилагането на коефициенти „тежест на нарушението“ и „допълнител[ен размер]“ от по 15 % с факта, че жалбоподателят е участвал в единно нарушение, което обхваща шест територии на Съюза и засяга три подгрупи продукти. Следователно доводът на жалбоподателя в това отношение трябва да се уважи“.

254. Общият съд заключава същото в паралелното решение Dornbracht/Комисия (T-386/10, EU:T:2013:450, т. 163—168). В други четири паралелни решения: Duravit (точка 366 и сл.), Villeroy & Boch Austria (точки 384 и 385), Hansa Metallwerke и др./Комисия (T-375/10, EU:T:2013:475, т. 180 и сл.) и Mamoli Robinetteria/Комисия (T-376/10, точка 170 и сл.)[83] Общият съд по принцип не отхвърля оплакванията, че въпросните коефициенти е трябвало да бъдат индивидуализирани.

255. Ще добавя, че Комисията е възприела подобен подход в редица дела, а именно за да гарантира недискриминационно третиране, да приложи различни коефициенти за тежест и за възпиращ фактор и така да измени основния размер на глобата в зависимост от тежестта на нарушението, за което се търси отговорност от всяко предприятие в единен и продължителен картел[84].

256. Що се отнася до оплакването на Roca Sanitario, изведено от непризнаването на смекчаващо обстоятелство, за липсата на намаляване на коефициентите „тежест на нарушението“ и „допълнителен размер“ поради по-малката тежест на нарушението, за което се търси отговорност от него, Общият съд според мен правилно го е обявил за недопустимо поради късното му представяне.

83 — Точка 176: „неотносими са доводите, съгласно които приложените основни механизми на картела, състоящи се в съгласуването на годишните ценови политики, са били еднакви за всички предприятия. Всъщност, фактът, че всички предприятия са участвали в съгласуване за повишаване на цените, не оказва влияние върху констатацията, че Комисията не е можела да приложи коефициент „допълнителен размер“ от 15 % спрямо всички предприятия — адресати на [спорното] решение, с мотива че са участвали в единно нарушение, при положение че някои от тях дори не са взели участие в това единно нарушение, *обхващащо шест територии и три подгрупи продукти*“ (курсивът е мой).

84 — Вж. дело COMP/F/38.344 — стомана за предварително напрягане, точка 953, както и решенията, посочени в бележка под линия 86 от настоящото заключение.

257. Всъщност, макар такова оплакване да е повдигнато в бележка под линия на етапа на подаване на жалбата — а не, противно на твърдяното от Общия съд, в съдебното заседание — според мен формулирането му не е било достатъчно ясно и точно, както го изисква практиката на Съда[85]. Както отбелязва Комисията, общото препращане към точка 29 от Насоките от 2006 г. в бележка под линия от жалбата не е достатъчно точно, за да обоснове такова оплакване.

258. Накрая, доколкото Roca Sanitario твърди, че глобата е непропорционална независимо от всякаква дискриминация, достатъчно е да се приеме, че това предприятие не е доказало, че настоящият случай е такъв.

д) Заключение

259. Поради това ще заключа, че доколкото без подходящите мотиви Общият съд е признал по-малката тежест на поведението на дъщерните дружества на Roca Sanitario, от една страна, и е решил да не увеличава глобите на предприятията от твърдото ядро, от друга, този съд е трябвало, в рамките на упражняването на правомощието си за пълен съдебен контрол, да коригира към понижение коефициентите „тежест на нарушението“ и/или „допълнителен размер“ за Roca Sanitario с цел да осигури спазването на принципите на равно третиране и на индивидуализиране на санкциите[86].

260. Явно неточно е, „че […] различно третиране [на двете групи предприятия нямало] да бъде благоприятно за жалбоподателя“ (точка 169 от решение Roca Sanitario).

261. От гореизложеното следва, че първата част от второто основание на Roca Sanitario трябва да бъде уважена и че решение Roca Sanitario трябва да бъде частично отменено в това отношение.

е) Последици от отмяната на решение Roca Sanitario от страна на Съда

262. Считам, че делото трябва да се върне на Общия съд, за да се произнесе по глобата и да изведе последиците по-специално от гореизложените съображения, отнасящи се до първата част от второто основание на Roca Sanitario.

IV – Заключение

263. Поради тези причини и без да се засяга разглеждането на други основания в тези производства по обжалване, предлагам на Съда да постанови следното.

85 — Вж. в този смисъл решение Белгия/Комисия (C-197/99 P, EU:C:2003:444, т. 81).

86 — В съдебното заседание пред Общия съд в рамките на производствата по жалбите, подадени от Roca France и Laufen Austria, Комисията признава, че поведението на Laufen Austria и Roca France е било по-малко тежко в сравнение с това на предприятията от твърдото ядро на санкционирания в неговата цялост картел и че за тях е можела да приложи по-ниска ставка (от 14 %), за да спази принципа на равно третиране и да вземе предвид относително по-малката тежест на тяхното поведение (вж. протокола от съдебните заседания, проведени на 6 март 2013 г. по дела Laufen Austria/Комисия, T-411/10, EU:T:2013:443 и Roca). Тя се произнася в същия смисъл в рамките на производството по жалбата, подадена от Zucchetti срещу спорното решение. Решение Zucchetti Rubinetteria/Комисия (T-396/10, EU:T:2013:446), вж. т. 42 от доклада за съдебното заседание, представен като приложение 11 към жалбата на Roca Sanitario. Вж. също решение Team Relocations и др./Комисия (T-204/08 и T-212/08, EU:T:2011:286, т. 91), в което се цитират Решение „Candle waxes“, C(2008) 5476, от 1 октомври 2008 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C.39.181 — восъци за свещи) и Решение „Heat stabilisers“, C(2009) 8682, от 11 ноември 2009 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/38.589 — стабилизатори за топлина), в които Комисията прилага различни ставки към различните категории участници в картели в зависимост от относителната тежест на тяхното участие в нарушението.

264. По дело Комисия/Keramag Keramische Werke и др. (C-613/13 P):

1. Отменя точка 1 от диспозитива на решение Keramag Keramische Werke и др./Комисия (T-379/10 и T-381/10, EU:T:2013:457) в частта, с която се отменя член 1 от Решение на Комисията C(2010) 4185 окончателен от 23 юни 2010 г. относно производство съгласно член 101 [ДФЕС] и член 53 [ЕИП] (дело COMP/39092 — оборудване за баня) във връзка със събитията в Association française des industries de céramique sanitaire (AFICS) и отговорността на Allia SAS, Produits Céramique de Touraine SA и Sanitec в рамките на тези събития.

2. Отменя изцяло точка 2 от диспозитива на посоченото решение на Общия съд.

3. Отхвърля жалбата за отмяна, доколкото се отнася до събитията в AFICS, и възстановява глобите, наложени на Allia SAS, Produits Céramiques de Touraine SA и Sanitec.

4. Отхвърля второто основание на насрещната жалба на Keramag и др. като недопустимо и/или неоснователно.

265. По дело Duravit и др./Комисия (C-609/13 P): отхвърля твърдените седмо и дванадесето изопачавания на доказателствата или като недопустими, или като неоснователни.

266. По дело Villeroy & Boch AG/Комисия (C-625/13 P): отхвърля първото основание или като недопустимо, или като неоснователно, както и втората част от второто основание като неоснователна.

267. По дело Villeroy & Boch SAS/Комисия (C-644/13 P): отхвърля първото основание като неоснователно и оплакването по второто основание, че Общият съд не е следвал констатациите си в решения Keramag Keramische Werke и др./Комисия (T-379/10 и T-381/10, EU:T:2013:457), Duravit и др./Комисия (T-364/10, EU:T:2013:477) и Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), като неоснователно.

268. По дело Roca Sanitario/Комисия (C-636/13 P): уважава първата част от второто основание на Roca Sanitario; частично отменя решение Roca Sanitario/Комисия (T-408/10, EU:T:2013:440) и връща делото на Общия съд, за да се произнесе по глобата и да изведе последиците, по-специално от гореизложените съображения, отнасящи се до първата част от второто основание на Roca Sanitario.

269. Не се произнася по съдебните разноски.